

Nyíri Attila

A Rohonci-kódex -ről
(rövid tanulmány)

1 Tartalomjegyzék

2	Megszólal 150 év után a ROHONCI-KÓDEX ?.....	2-0
2.1	Előszó helyett	2-1
2.2	Előzmények.....	2-2
2.3	A Rohonci-kódexről általában	2-2
2.4	A kódex leírása.....	2-3
2.5	A megfejtés.....	2-3
2.6	Megállapítások – a megfejtés alapján – a kódexről	2-5
2.7	Felmerülő kérdések	2-5
2.8	Végső következtetés.....	2-6
3	Melléklet.....	3-0
3.1	A Rohonci-Kódex 19. lapja.....	3-1
3.2	Az írásjelek részletezése	3-2
3.3	A Rohonci-Kódex 16. lapja.....	3-5
3.4	A Rohonci-kódex feltételezett jelrendszere	3-6
4	A megszólalt jelek	4-0
5	Kiegészítés.....	5-0
5.1	Cikkek.....	5-1
5.2	Levelek.....	5-5

2 Megszólal 150 év után a ROHONCI- KÓDEX ?

*Eddig ismeretlennek tartott középkori írás megfejtési lehetősége.
(rövid tanulmány)*

2.1 Előszó helyett

Az MTA birtokában lévő kódex írásjelei, a megfejteni próbálók számára, 1995 -ig némák maradtak. Ekkor mellém szegődött a szerencse istennője és a 224 lapon rögzített jelek közül 2 lap (4 oldal) elárulta a tartalmát.

A középkori kódex megszólalása – a továbbiakban – meddő fáradság lett volna:

- Póti Tímea művészeti tanácsadó és*
- Nyári László számítógépes varázsló*

közreműködése nélkül.

Az ő tudásuk és hozzáállásuk híján sem a megfejtés folyamatossága, sem a kódex számítógépre történő felvitele nem történhetett volna meg.

Ezért köszönettel és elismeréssel tartozom nekik a mű létrejöttéért.

Köszönetemet az alábbi örökérvényű sorokkal zárom:

*„A világ sok mindenre hajlandó
és képes, csak hinni nem akar”*

Kispest, 2013. kikelet havában

2.2 Előzmények

1995 tavaszán kaptam kézhez a ROHONCI-KÓDEX másolatának két lapját egy sikertelen megfejtési kísérlet tanulmányával együtt.

2.3 A Rohonci-kódexről általában

A kódex az MTA könyvtárában található, és Csapodi Csaba: „A Magyar Codexek” elnevezésű gyűjteménye a következőket írja róla:

K 114 (Régi jelzése: Magyar Codex 12⁰ 1.)

ROHONCI-KÓDEX (c. 1830?) – Nyelve nincs megállapítva.

Papír: – 120 x 100 mm – (224) fol.

Írás: ismeretlen.

Díszítés: 57 tollrajzú kép.

Kötés: tárcaszerű bőrkötés, félbőr tokban.

Készült: Magyarország. (?)

Tulajdonos: A rohonci Batthyány könyvtárból 1838-ban került az MTAK-ba.

Megjegyzések: Valószínűleg XIX. századi hamisítvány, a XVI. század elejéről való papíron. A képek vallásos tartalomra (Ó- és Újszövetség) utalnak. Valószínűleg ősi magyar kódexnek akarták föltűntetni.

Mellékletek: Jülg Bernátnak 1885-ben Innsbrukból Hunfalvy Pálhoz küldött levelezőlapja, a megfejtési törekvésekkel kapcsolatban; 2 db. vízjelfénykép, a papír kormeghatározásával Némäti Kálmántól.

Kiadás: nincs

Bibliográfia: Szabó Károly: A régi hun-székely írásról. Budapesti Szemle 6 (1866) 123-124. l. – Fejérpataky László: Irodalmunk az Árpádok korában. Budapest, 1878. 03. 1. – Némäti Kálmán: A Rohonczi-Codex ábécéje. Magyar Nevelő 1889. – U.a.: A Rohonczi-Codex tantételei. Budapest, 1892. – Pintér I. 43., 724-725. l. – Gyürk Ottó: Megfejthető-e a Rohonci-kódex? Élet és Tudomány 25 (1970), 1923-1924. l. Mikrofilm: Mf. 1173/II.

Megítélésem szerint a megjegyzésből hiányzik a tudományos elfogulatlanság, mivel – anélkül, hogy ismerné a kódex keletkezési idejét és valódi tartalmát – három mondat közül kettő hamisítványnak tünteti fel azt.

Tekintve, hogy a mű keletkezésének időpontját nem áll módomban megállapítani, így javasolnám külön a papír és külön a bőrkötés vizsgálatát, amely az eredetiség kérdéséhez – esetleg – közelebb juttatna.

2.4 A kódex leírása

A kódexet csak külön engedéllyel lehet tanulmányozni, ezért meg kellett elégednem a mikrofilmről készült másolattal. Ezzel együtt a kódex másolata elfogadható minőségű és tanulmányozható.

A könyvecske 448 oldalon kb. 120 000 írásjelet és 57 rajzot tartalmaz. Lapmérete 10 x 12 cm, és egy oldalon – változóan – 10-15 sor található. Soronként – szintén változóan – 15-25 írásjel van ábrázolva.

A rajzok is segítséget nyújthatnak a kódex korának megállapításához (pl. ruházat, épületek, tartozékok stb.). A megfejtéshez az írásmű bőséges anyagot szolgáltat, mivel sok esetben csak néhány sorból kell megállapítani a tartalmát.

2.5 A megfejtés

A megfejtéssel korábban kísérletezők lerajzolták a jeleket és megpróbálták azokat csoportosítani, majd a csoportok alapján kerestek értelmet a leírakban. A kódex megfejtési kísérleténél az alaphelyzetet minden esetben a benne szereplő ábrák határozták meg a kutatók számára. Volt, aki rajzos ábrákat készített, mások számítógépre vitték a lehetséges változatokat a megfejtés megkönnyítése érdekében.

Ezekkel a kísérletekkel ellentétben, megpróbáltam – a rendelkezésemre álló anyagban – olyan írásjelet találni, amelynek ismertem a jelentését és feltételeztem, hogy ebben a környezetben is ugyanazt jelenti. (a kódex magyar nyelvűségét eleve feltételeztem) A birtokomban lévő kódexmásolat 19. lapján (amely a Rohonci-kódex két oldalát tartalmazta) legnagyobb örömmre felfedeztem egy ilyen rajzolatot, mégpedig három példányban.

Ezt az írásjelet Badiny Jós Ferenc professzor „Káldeától Ister-Gamig” c. munkájának I. kötetéből ismertem. Ennek a műnek a 238. oldalán egy ladánybenei jazig sírban talált lelet (Banner után) megfejtése található.

A kérdéses írásjel a következő: és az összerótt szigma és e betűket jelenti. (ze -nek kell olvasni)

Miután az első jel megvolt és a kódex – ábrái alapján feltehetően – vallásos jellegű, így feltételeztem, hogy többször előfordul benne a szent szó. További tanulmányozás után meg is találtam a középső ze után az (n) és a (t) írásjeleket. Ezek után már rendelkezésemre állt három jel: két mássalhangzó és egy összetett ze betűcsoport.

A szöveg olvasása itt is jobbról-balra történik, mint a korabeli írásoknál.

A következőkben azt vizsgáltam, hogy minek a jelzője lehet szent. Ezek általában: angyal, ige, írás stb. Így találtam meg az angyal és ige szavakat természetesen megfelelő írásjelekkel. Miután már volt három magánhangzóm, merészebb lettem, és csakhamar több sort is elolvastam.

Ami a további nehézséget okozta, az a kódex írójának (másolójának ?) ábrázolásmódja, így például:

- a szavakon belül gyakran felcseréli a jeleket,*
- ugyanazt az írásjelet többféle hangra (betűre) is alkalmazza,*
- ugyanarra a hangra (betűre) többfajta írásjelet is használ,*
- a szavak többszöri szerepeltetésénél kihagy jeleket a szóból.*

Ezáltal a megfejtést igencsak megnehezíti, mivel ugyanolyan írásjellel különböző fogalmat jelöl. Kérdéssé teszi még a megfejtést a jelképes ábrázolás is, amely az írásjelek között sűrűn szerepel, és amellyel egész fogalmakat, illetve szavakat helyettesít a szerző. Javára írható azonban, hogy az írásjelek – hasonló környezetben elhelyezve – ugyanazt jelentik.

A korábbi kísérletezők, a jelek csoportosításán kívül, a rajzok melletti szövegek – rajzra vonatkozó értelemszerű – magyarázatával is próbálkoztak.

A megfejtési kísérletemhez a szerencse is hozzájárult – nagymértékben. A hozzám eljuttatott két darab kódexmásolat közül az egyik rajzos, a másik szöveges volt. Elsőnek a szöveges másolatot tanulmányoztam, és talán ez vezetett oda, hogy nem követtem el az előttem próbálkozók „hibáit” !?

Mint később kiderült – a beszámozott oldal elmosódottsága miatt – megfordítva tanulmányoztam a rendelkezésemre álló lapot, és így találtam rá a „megoldásra” .? Ebben a helyzetben kerestem meg a ze írásjelet.

Egyszóval fejreállítottam a kódexet.

Ez adja a megoldást ?!

Feltételezésem szerint a kódex olvashatóságát támasztja alá a szárnyat ábrázoló írásjel is. A szárnyból kiálló tollak ábrázolása – általában – lefelé történik. Ez is az eljárás helyessége mellett szól !?

A vizsgált lap 90 %-át sikerült megfejtenem.?

A megfejtési lehetőséget a melléklet tartalmazza.

2.6 Megállapítások – a megfejtés alapján – a kódexről

1. A nyelvezete magyar.
2. A szöveg elhelyezése az ábrákhoz képest fordított és olvasása jobbról-balra történik.
 1. A témája vallási tárgyú. (vallásos gajd)
 2. A szerző (másoló) által alkalmazott írásjelek nem egységesek. (ismert és egyéni írásjelek keveréke)

A szerző – a sorok között – több helyen képi megjelenítést alkalmaz szavak vagy fogalmak leírására.

2.7 Felmerülő kérdések

1. Hol keletkezett? (Rohonc környékén, műhelyekben stb.?)
2. Mikor készült? (a papír, kötés, vízjel vizsgálata)
3. Ki írta (másolta)? (tudott magyarul, vagy sem?)
4. Milyen céllal? (megrendelésre, félrevezetésre stb.?)
5. Hamisítvány vagy sem? (ha igen, milyen célból?)

Nem vagyok műértő, ezért a fenti kérdésekre a választ nem ismerem. Elképzelésem van, de bizonyítani vagy alátámasztani nem tudom.

Egyedül a megoldhatóság kérdése foglalkoztatott, mert elképzelhetetlennek tartottam, hogy létezzék az Akadémia tulajdonában egy olyan kódexünk, amelynek nyelve 150 év után még mindig nem ismert.

Ezzel az írással csak a megfejtési lehetőség kulcsát szeretném azok számára átadni, akik szakemberek és kedvet éreznek az elmélyült kutatásra.

2.8 Végső következtetés

A megfejtéssel egy magyar nyelvemlék kerül feldolgozásra, amelynek következtében kideríthető, hogy a Rohonci-kódex

- *hamisítvány vagy sem,*
- *a XVI. században keletkezett, vagy sem,*
- *Magyarországon vagy máshol készült,*
- *egyetlen szerző munkája, vagy közösségé,*
- *másolását ki és milyen céllal készítette.*

A mellékletben közlöm a kódex általam megfejtett? 19. lapjának két oldalát soronként:

- *az első sor a kódex eredeti írásjeleit,*
- *a második sor a jelképeknek megfelelő betűket,*
- *a harmadik sor a mai olvasatot tartalmazza.*

A mellékletben ezenkívül közreadom az írásjelek feltételezett jelrendszerét és a kódex két rajzos oldalának (16. lap) másolatát is.

A két kép alatti szöveg értelmezése soronként:

- *Eljön a halál mindenkor jajgatással.*
- *Időtlen idő jön majd. Aztán jön.*
- *Ad az, aki eljött. A messiás jött.*
- *Az Urunk száll és nő, fogadd hódolattal!*

Kispest, 1995. szeptember havában

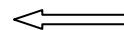
Megjegyzés

Mivel a kódex 224 lapból áll, és egy-egy oldal megszólaltatása hosszadalmas munkát igényel a jelek felcserélése, a hangugratások és az egy jel többféle jelentése miatt, elhatároztam, hogy az elkészült oldalakat – folyamatosan – közreadom. (III lap) Ennek indoklásául – egyrészt – azt hozom fel, hogy nem biztos, hogy befejezem a hátralévő lapokat; másrészt, hogy akinek kedve és türelme van erre az időigényes tevékenységre, az javíthassa a meglévőt, és folytathassa a megszólalásra váró részt.

Ehhez kívánok kutatói elmélyülést és sok-sok türelmet.

3 Melléklet

3.2 Az írásjelek részletezése

☉: CDA ! ON AN C: CA E C:K

r Ú l a z d n t n s I z a t o t o j l
sé r Ú z a llázS .d e n e t s I z a t t ö j l E

CAJNA N F F C C N A S B C C

l a j n a n z e a z o o n á l o v n ö j
k o l a y g n a t n e z s a k a n n a V .n ö j

ACN9 B S T C C S S S O Z U L C A C E

t z n g z l k k n n ö j s s s k d z z z l a l d
t á z a g n e z l e k k e n é s é , n ö J . k e s e k é e d k o z A . l a l l a d a

46 J C : ☉ : I I B J Z U L C A C A 3 C U

d l j ö r Ú j i i d u z z z l a d a e l ü
.dlá sé n ö j r Ú z A . a j t í d ú z , t l a d a i d l ü k l E

☉ : S S S O U R C I B C P A X C C

r Ú s s s k t ü n d n i m k d r a á e l
.r Ú z a s e k É . t t ü n e d n i m k o d a r á l E

9 C ! T C A C A C H J : ☉ : Z Z E 3 O 6 A E

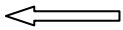
a z m l a t j u y n u r Ú z z z a m i l a z
z A . m o l l a h - t j ú y n k n u r U z A . a m i z a llázS

J A A J C N C 9 I A N F F O C N

j d l a a j l n t g i t n e z a z d ö n
k á j d l Á . a j l u n a t t é g i t n e z s A . e d i n

6 A 3 A E C C E A A J J J C C C J

l a a m i z a s n ö j z a t s z j u r Ú á
.l a v á m i z a s i n ö j z A ! t s u z é J k n u r U z a

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

u rÚ llázs n a n n nj rÚ nj o y g a n j g
.knurU za llázS .n a n n o nöj rÚ za nöJ !n o y g a n j g É

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

o j j u n o y g a n m l a g d a r
-j u n o y g a N .a m l a g r i z a d a s é

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

z z z u rÚ n o j l o z s n o e e o n g
z a .k n u r U z A .n o j l ó z s .n o j g n o j

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

nöj g ö i i d z z z i d l a l a d a l a e z
nöj gé z A n sé e d i z A .e d i l a l l a d a l l á z s

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

s s s k e e l k o t á j d l a l a k k o l a d
n e s e k l e l k o t á j d l Á .l a k k o l a d

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

t o l t j e ó l l á z s l a j n a k k n n e
t t ö j l E !Ó .l l á z s l a y g n A .l e k k e n é

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

l a l a d a i d l a e z d n t s I z a
.l a l l a d a i d l l á z S .d e n e t s I z a

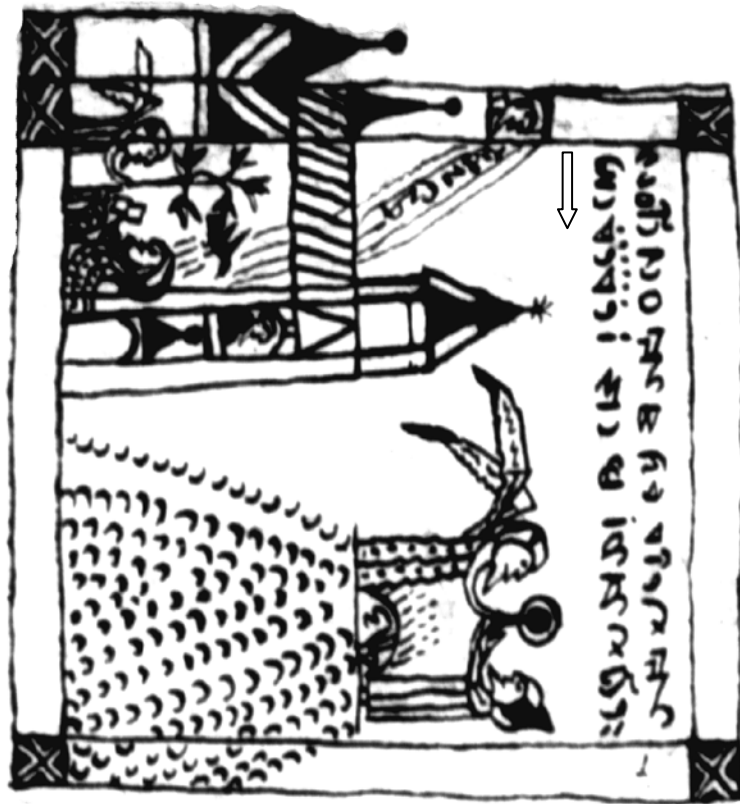
ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

d a i d n j d rÚ l l a a z m o l a i d l l a z
.d a s é e d i nöJ .e d i rÚ z a l l á z S .m o l l a h - e d i l l á z S

ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ

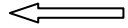
t a o k l d z a t j n v l n t t a o t k l d
t a k o l a d z A .t á nöj a v l u n a t t a k o l a D

3.3 A Rohonci-Kódex 16. lapja

3.4 A Rohonci-kódex feltételezett jelrendszere

<i>a</i> →	<i>m</i> →
<i>á</i> →	<i>n</i> →
<i>b</i> →	<i>o</i> →
<i>c</i> →	<i>ö</i> →
<i>d</i> →	<i>p</i> →
<i>e</i> →	<i>r</i> →
<i>f</i> →	<i>s</i> →
<i>g</i> →	<i>t</i> →
<i>h</i> →	<i>u</i> →
<i>i</i> →	<i>ü</i> →
<i>j</i> →	<i>v</i> →
<i>k</i> →	<i>z</i> →
<i>l</i> →	

Kettős betűk

<i>cs</i> →	<i>sz</i> →
<i>gy</i> →	<i>ty</i> →
<i>ny</i> →	<i>zs</i> →

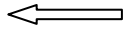
Két írásjelből álló összetétel

<i>az</i> →	<i>ld</i> →
<i>ja</i> →	<i>ll</i> →
<i>jj</i> →	<i>nt</i> →
<i>kk</i> →	<i>ta</i> →

Kiemelt írásjelek

<i>I</i> →	<i>J</i> →
<i>Ő</i> →	<i>az Úr</i> →
<i>halál</i> →	<i>szentháromság</i> →

Összetett írásjelek

angyal	→	CAJND CAHSA CAHICA CINA CHSA
által	→	CT CT
ámen	→	ZH ZH
aztán	→	CTH Z+A CTZ NAL
dal	→	ZH ZH ZH ZH
eged	→	ZH ZH
égi	→	ZH ZH
eljött	→	CH (CH) (CH) CH (CH) CH
ének	→	CH
gajd	→	ZH ZH
gajdol	→	ZH ZH
ige	→	ZH ZH ZH ZH
int	→	ZH ZH ZH ZH
itt	→	ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH
jön	→	ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH ZH
jött	→	ZH ZH ZH ZH
lám	→	ZH ZH
mondja	→	ZH ZH
száll	→	CAH CAH CAH CAH CAH
szent	→	ZH ZH ZH ZH
üzen	→	ZH ZH ZH ZH
ze	→	ZH

Rajzos ábrák

dal	→	ZH ZH ZH ZH	száll	→	CAH CAH CAH CAH
ima	→	ZH ZH ZH ZH	szárny	→	ZH ZH ZH ZH

Írásjelek

mondatvégi írásjel	=	!	sorvégi elválasztás	=	
--------------------	---	---	---------------------	---	--

4 A megszólalt jelek

A Rohonci-kódex

(vallásos gajd)

1. lap:

*Az égi dal ide találja. Int az is.
Az égen át néz a szentháromság. Nézzen! Az ima égi,
az ad. Nő és találja. Int az is, az égi
gajdod. Az ima jön és tud. Int a gajdod.
Az ima jön. Angyal jött. Az ének is jön. Néz a
szentháromság. Nézzen! Az ima égi, az ad. Jön és ad,
ad, ad, az ég ad – hallom. Ad, ad, az égi dal.
Ide jön és ad, ad. A dal is jön – hallom. Ad az
mindent. Az ég adja, az ég ad mindent
– hallom. Dallal jön és ont. Jön a da-
lom – hallom. Ide ad az ég. Nő! így az, és ad.*

2. lap:

*Int, száll az, és ad, ad, ad. Jön és száll. Eljött és
ad, ad az égen az. Aztán az ég ad dalt. Az
ég ad azt. Az ide jön és ad. Az égen jön, az égen az. Az
imád az égen jön. Jön az égen, jön az égen az. Az-
zal nő és ad az égen. Jön az. Azzal jön az ég, és ad az égen
az. Aztán ad. Jön az égen az. Az ide jön és ad,
ad, ad. Jön az égen az imád, és ad a dal. Jön és
ad az. Az jön és ad, ad a dal. Jön az égen az.
Az ad, ad. Jön és ad, ad az. Az jön és ad. Az ad.
Ad az. Az égi dal jön ide, és int az is az égen.
...oda jön, oda jön. Jön az ima is az égen.*

*A gajddal ad az. Az eged jön így is. Áldják. Az égi gajd...
az. Az jön és nő ide: a gajd. Áldják őt! Jön a dal:
az égi gajdod. Tud az. Néz a szentháromság. Nézzen!
Az ima az. A dal tanít. Az ima, az tanít.
De az égi gajdod aztán tud. Jön ide az ima. Jön és tud.
Az ima az. Az száll. Az ima jön át. Int az égi gajdod.
Jöjjön az! Int az égi gajdod. Jött ide – hallom.
Jön ide az ima. Jön és tud az ima. Ide jön, ide...
tanál ide – hallom. Nő íme. Jön az, és jön ide az ima.
Az ima jön és int. Int az. Az égi gajdod az. Az int ide
– azt hallom. Ad az itt ide, ide és szárnyall ő.
Dalolva int. Az égi gajdod az. Az ad, ad, ad. Az-
tán nő íme az égen, és jön át. Jön az is. Jön az ima.
Jön aztán az ima. Jön és nő! nő! Az ima jön. Száll ő és*

3. lap:

*ad a dallal. Nő az. Az égi dal ad
ide át. Ad, ad az. Az égen mindent ad, ad
az. Átjön az, és ad, ad is. Az Isten nő.
Int és jön a dal. Az jön. Jöjjön! Nő a dal és ad, ad
– hallom. Az jöjjön! Nő és ad, ad az égen az égi dal.
Nő az ige. Jön és találja. Ide int az és nő.
Te is áldjad! A gajdot – hallom. Néz a szentháromság.
A szentháromság néz. Az ima égi. Az jön. Eljött
az onnan. Áldják itt némán. Ad ide a gajdod
itt némán. Jön a gajd, jön ide és ad. Az száll és int.
Az jön, az jön. Áldjad azt! A gajd minden. Áld-
jad azt! A gajd jön. Eljött. Az jön, az jön és nő.
Jön az égen íme, és ide az nő. Az nő. Áldjad azt!*

*Jön és jön. Az árad, és ide ad, ad – hallom...
Adja az a dal. Az ima, az nő. Az eged, az jön a dallal és
ad, ad az égen mindent. Az ide jöjjön! Ad, jön és tud.
Jön az égi dallal ide. Áldják őt! – hal-
lom. Onnan jön ide és ad. Jön is – hallom. Az égi dal
ide jön, és ad, ad – hallom. Ad, ad az ide is.
Eljön az és ad. Ad és tud. Az ének de örült. Az ide on-
nan jön, átjön. Száll, önt és ad. Adjon mindent! Jön.
Eljött. Jön a gajd. Az ad. Adjon mindent! Jön az és nő.
Jöjjön! Ad és nő. Aztán az édes jött el. Az ének jön. Eljött és
ad, ad. Jön onnan. Ad és nő. Aztán onnan jön a gajd és
ad, ad, ad. Jön onnan és ad, ad az égen az. Az*

4. lap:

*ad, ad, ad. Az égi dal eljön és ad, ad. Az
égi dal tud és ontja. Ont és jön az.
Ad, ad az eged. Eljön az égen. Jön a dallal. Jön
az. Az száll, és nőtt fenn, és ad, ad. Az eged, az
eljön mind. Az égen azt ont. Jön. Eljön
az eged a dallal. Jön az. Az száll, és nőtt az égen.
Zenél is onnan, zenél is. Jön is a dallal.
Eljött ide az. Az száll, és nőtt az égen az.
Száll is onnan, és zenél is. Jön és int az égen – hal-
lom. Az égi dalod is. Az égen át azt talá-
lom. Int az is az égen át. Az ima, az a dal-
lal eljött. Int és adja. Danol és danol.*

Jön és nő az ima. Jön az, jön. Jön a gajd ide és ad. Az ima jön, és nő az ima. Égi az. Jön az is. Jön az ima. Jön és ont onnan. Nő és nő ő. Száll ő az égen. Jön és nő az ima. Jön az. Az az égi gajd az ima. Mondom: ima. Jön ide – hallom. Jön és ad a gajd. Ide jön az ima. Jön az is – hallom. Jön az is. Nő és jön. Jön. A gajd ima. Égi az ima. Az égen át az ima jön – én hallom. Jön az is. A gajd az íme és jön. Ad a gajd. Az ima jön, az ima jön. Az ima gajd. Íme jön. A gajd az. Íme jön a gajd ide és ad. Az ima jön, jön és nő. Az ima az. A gajd az ima. Mond onnan az. Az ima jön ide – hallom. Atjön ide is. Ide jön. Az ima jön – azt hallom. Jön az is. Az jön ide. Jön az ima, jön az ima. Az ég az. Jön az is. A gajd íme jön és ont. Az ima jön. Az ima, az égi gajd ad. Az a gajd íme: ima.

5. lap:

*...az égi gajd ide át, az égi gajd ide. Jön az is és a...
... – hallom. Az ima jön. Angyal jön. Ima jön...
A halált – hallom. Jön és néz, néz ide. Az ima az. Az
nő is találja is. Int az is. Az ima jön, nő, és az ima üzen
ide. A gajd ide. Ad, ad a halál. Ima jön: ima,
ima az. Az ima jön az dallal, az ima. Ad, ad a gajd ide.
Jön íme és nő a dallal. Az az, aki, ad. Az ima is,
az ima itt is. Az égi gajdod. Jön az ima is. Az ima itt
találja. Int az. Dalol is az ég.
Nő ide és ad, ad a gajdod.
Jön íme és nő a dallal a gajd.
Az égi ima az. A szentháromság néz.
Jön és száll. Danolván
az ad, ad. A dal ad is. Az nő
az égen. Hallom: gajdol.*

*Nő az, aki eljött.
Jön az időtlen. Eljött.
Jő az és mondja.
Az jön – hallom.
Száll az és danol. Tud és jön.
Jön ide az égen és mondja.
Jön, jó tudással, és mondja itt.
Az nő íme, az ima is. Száll is az égen. Jöjjön az!
Száll itt és ad. Az eget adja. Az jött ide. Az eget...
Ad is, itt ad. Az jött. Ad és mondja. Ad-
ja az eget onnan. Száll az. Jön is. Int az és ad, ad
az eget – én azt hallom. Száll a gajd az égen és némán nő, Ide ad.
Mondja íme: a gajd az. Az jött és ad. A gajd ide dallal jön.
Az időtlen eljött. Az jön ide. Eljött. Jön
ide, jön és ad a gajd. Ideát az ég ad a dallal. Ad,*

6. lap:

száll és mondja. Ide ad az. A messiás jön és áld.
Jött és ad. Nő, tud és mondja. Ide ad, aki eljött.
Mondja és száll. Jön ide az ég és ad, ad. Ide küldjön az onnan.
Angyal jön. Eljött és szárnyal. Jön és nő. Nőjön
mind! Angyal jön. Az angyal jön. Eljött.
Angyal jön. Az ég jön ide. Jön a gajd és szárnyal.
Az nől és ad. Ó! Mondja az imát is az égen az.
Nő az ének. A dal és az ének is. Zengik.
Angyal száll. Ó! Jön itt. Eljött az.
Az Isten, az szent. Ad a dallal az ide...
és ad ide. Száll is a dalunk ide. A dalunk eljött.
Az ég itt is íme száll. Jön és mondja. Nő íme az ima is.
Az is. Az égen az jött el ide. Az időtlen ad – hallom.

Ad az ég által a dallal. Nő az égi dal és ad ide. Az ima jön
– hallom. Ide jött és tud. Jön a gajd. Az ima az. Az ad, ad. Átjön
az és ad, ad. Jön, és nőtt. Adott is. Az ige int – hallom. Az ige ő.
Nőtt és adott is. Az ad és int. A dal az ég – hallom. Ad ad,
ad, ad az. Eljött, nőtt, és ad, ad. A gajd az tud. Zeng a dal is.
Ad az égi dal, ad és jön is. Ide a dal ad. Által ad, ad a gajd – hal-
lom. Az égi dal ad ide át. Tud az és ad, ad, ad. A gajd
az. Ad az itt. Jön az és ad az ima. Az ég az. Az ima
az ég – hallom. Az a dalom. Az égi dal. Dal
az is. Átjön és ad – hallom. Jön és ad, ad. Így jön az és
ad, ad, ad, ad. Jön, és nőtt. Ad is az ige, és nőtt – hallom. Jön
és nőtt. Adott is netán, és ad, ad. Jön és ad az égi dal – hallom. Az ég ide eljön.

7. lap:

Az ad is, tanulva a dallal az. Száll a dal és jön
danolva – hallom. Az ima is, az égi dalod is. Jön az és nő az ég.
Nő az és ad, ad. Jön és ad, ad az ide. Ide az ad, ad. Ad, ad.
Tanul a gajd. Áldj! A gajddal ad. Íme az ő tanulva.
Eljött az. Az ad – hallom. Majd ide jön el. Tanuld!
Tanulva jön át az. A dallal ad – hallom. Majd eljött
az és adja. Nő – hallom. Majd ide jön. Aztán hallja
és jön az ide. Majd ide jön el aztán – én hallom. Íme
az ad, ad, ad és jön az majd. Találja és ad a dallal.
Hallja. Eljött ide át, és az ad – hallom. Ad, ad
a gajd, aki ad. Íme jön aztán, és az ad. Ad az égi – hallom.
Ad az égi és jön az ima. Mind dal, az ad – hallom. Ő jött el.
Jön és ad, ad az. Hoz s ad is. És hoz s ad is. De az égi dalod is.

*Az jön és ad, ide ad. Az ima jön. Az jön: az égi dalod
ide is. Nő az égen az és ad, ad. Az jön és ad.
Száll ide az eged. Az ad. Ad az ima az égen.
Át az égen. Az égi dal, az ad, az ad, ad át.
Az ének a dallal jön. Az száll és nő. Jön és ad aztán.
Jön az az egeken és ad, ad, ad a dal.
A dallal jön, a dallal a szója. Ékes az is.
Nőjön! Az ég ide jön. Jön ide és ad. Jön az
eged. Jön az ég és adja mind. Int ide és ad.
Jön ide és ad, ad, ad, ad, ad. Ad az. Ad-
ja. Jön és adja. Ad íme, ad is. Jön onnan és ad, ad az.*

8. lap:

*Az égen is ide ad, ad netán. Ad, ad az – hallom. Ad, ad
ő ide onnan is. Az ide jön, jön. Ad, ad, ím ide
az égi dal. Ide ad, ad át – hallom. Ad, ad ide. De ide ad, ad
– hallom. Az ad, az ad a dallal. Adja és adja
azt ide a dallal az. Ad, ad az, és int ide a dal. A dal ad.
Az eged ad, ad onnan. Az itt jön ide át. Az eged
jön és ad, ad – azt hallom. Az égi dalod ide is jön. Az nő és
ad, ad az égen – hallom. Néz az ima, az ég néz.
Jön az is ide. A dal jön. Nő az és jön. Jön az ima is
az égen. Az ima az égi dalod, ide onnan
jön. Eljött az égi dalod. Az ég ad dalt. Az is

jön. Az a gajd az. Az itt, itt jön. Az jön és tud.
Jön, jön az égen az. Néz az ima. Égi az. Az égen
jön. És hallja azt, aki jön át. Az
jön és int az is. Adja onnan. Száll és jön itt, az égen.
Ad azzal. Jön és nő az is. Jön az égen. Ad ide az
égen a dallal át az. Itt van az, itt. Nő az mind. Jön ő – hallom.
Nő át és ad a dal. Jön onnan. Jön – hallom. A dal jön... ,
az itt van, itt és nő az. Jön a dal mindenütt, és ad. Az adja. Eljött.
Ad az, adja, és jön itt a dallal ide. Ad az is. Az nő aki...
Jön és nő az. Eljött az angyal. Jön a dal, jön az égen. Az jó...
az ad, ad az égen. Az száll. Íme az tud. Jön a dallal az. Jön...
Nő íme és jön ide. Van az. Jön a dal az égen. Az a...
jön az égen. Az jöjjön! A gajd az – hallom. Aki...*

9. lap:

*...jön íme és ad. Az nő és néz. Jön az ide.
A szentháromság ad és nő. Az ég áld. A szentháromság néz és jön. Tud
az és jön. Ó! A szentháromság néz és talál imát.
Jön a gajd az égen. Angyal jön. Eljött. Szárnyal-
jon. Jön ide és néz a szentháromság. Nézi az ima. Égi
az és ad, ad! – mondja. Száll az és jön a dallal ide.
Dallal adta ő azt. Áld a gajd. Jön és mondja. Jött az – hallom –*

*az égen. Jön ide át. Jött ide és van. De tud. Szállj dárdákkal!
Az égen jön. De tud. Száll. De tud ám – az ég – de tud ám és
nő. De tud ám az. Üzen a dallal. De tud
ám az. Átjön. A dal szárnyall és tud.
Jött onnan ide a danád. Angyal szárnyal a dallal.
Jöjjön ide a danád! De tud. Üzen az.
Jön íme és üzen. Száll az. Szárnyaljon! Jön,
jön íme ide. Jött és ad. De tud ám. Jön a dal és ad át.
De tud. Üzen az. Jó is ím ide. De tudja. Jöjj!
A dal az. Száll a dal, és száll az. A dal az. Jöjjön ide!
A szent gajdol. Az egeden ide jó. Jön a dal...*

10. lap:

*Jöjj! Ide adja, az a dalt. Adja a dallal ide. Az onnan nő íme.
Jöjj! – hallom is.
Üzen az és gajdol.
Jön íme az ide.
Az átjön.
Távol a dal.
Az jön az égen, jön át. Jöjj! Jön a dalokkal és nőtt...
Az jön, és adja az. A szent, jön és szárnyal is. A gajd
ide jön. Tud az. Jön az és üzen azokkal. De tud, és nőtt.
Jön a szent ide. Az de tud – hallom. Az ég jön ide.
...a dal jön és ad. De tud. Szárnyal. Nő és jön. De tud. Száll és
jön ide. Nő és ad fenn az. Eljött az.
Hoz az ide. Íme tud. Nő és jön. Jöjjön az
ide! Jön az és ad. Eljött ide – hallom. Íme az száll.
Eljött az angyal. Az adja a dalt. Íme ad.
Lám a halál tud. A dallal jön és üzen az. Az nő.
Jön a dallal. Ím jön az, és nő az ima. Lám az jön: az ima.
De jön, de jön – én azt hallom. Jött a dallal ide a szent.
Az is int, az is: az ima. És ad, ad, ad is. Az égi gajd, az nő.
Akkor az jöjjön ide! Jön az, és az hoz.*

11. lap:

Nő az. Nő, tud és ad, ad. Íme ad. Nő, nő ide és ad az ég.
Én aztán hallom. Mind zengjen! Az ad, ad.
Jön az ige, aztán száll. Az ige nő. Eljött.
Jött – hallja. Jön ide mind és nő az. Az száll
– azt hallom. De tud az égen. Távol a dal.
Hoz az, és adja az a dal onnan. Nőjön
az! Az ide jön és ad, ad ad. Az ad, ad ide.
Jön és száll ide. Az jön, az jön, jön. Az jön – hallom. Üzen
az hozzám. Nőjön! Az ige, az ide jön, ide jön. Az jön.

Danoljuk! Jöjjön a dal! Jön az, jön mind.
Jön az, jön mind. Száll az ide.
Adja az ide a dalt, adja. A szent száll. Az eljött
Az égi dal ad is, az netán. Égi az. Az nől
át. Jöjj! Az üzent – én hallom. Üzen az ég.
Oda jött és int az ég. Az ég égi dal int.
Az száll: a halál. Jön ide az. Végtelen a
hatalma. Jöjj és add! Jött ide és danol is. A
szent gajdol majd. Az üzen...

12. lap:

Jajjal jött ide az ima énekekkel is. Ont – én azt
hallom. Jött ide és ont. Az száll és ad.
Jön is, nő is az. Szálljon ő! Ad-
jon! Jöjj! Szálljon az! Száll az és jön is.
Üzent is az. Jön a szentháromság. Az ige száll. Jön és jön.
Száll az és jön. Jöjj! Száll az ide – hallom. Száll az.
Angyal jön, az jön. Eljött.
Jön az, jön aztán. Jön az, jön – hallom. Az
onnan adja. Az a dal is jött. A dallal nőtt is fenn és

üzent. Az égi dal jött ide is – azt én hallom.
Jött és üzen az – hallom. Üzen és ad
a dallal át. Az üzent. Nő az égi dal.
Jön, aztán ad át. Az égi dal itt jön onnan – azt
én hallom. Itten azt tanulja. Fent
jön és ad. Nő, jön és ad. Jöjj át! Jöjjön az! Jöjj át! Eljött
a dal az égen. Adja az a dal, adja azt.
Adja a dalt. Nő íme. Jöjj! Üzen az. A ze-
néd az. Jöjj! Az jöjjön íme! Üzen is ide az.
Ámen.

13. lap:

Nő és jön az. Idejön az. Az onnan hoz.
Jön az át. Hoz rá jajt ide. Tud és nő.
Jön az. Jöjjön! Az üzen, és onnan jön
az. De tud az ige. Égi az. Jön az és ad az. Jön az.
Száll és nő. De tud az ige. Égi az. Jön az és ad. Jön az és adja
a szent onnan. Jön az. Ad az égi dal az énekkel.
Szárnyal az és jön. Íme az jön. Eljött az
a dal. Itt nő az. Hoz rá jajt
ide át. Nőjön és jöjjön a dal! Itt az jött ide.

Angyal jön, az jön és nő. Jön és ad
a dallal. Nő íme az és jön. Jön az ige. Az
jön és üzen. Az itt szökken, az égen és adja.
Az angyal nő jókor. Itt jön és ad, ad, ad. A dal az.
Száll az és jön. Tanuld! Onnan üzent az szentháromság.
Ad, adá a szentháromság danolva. Ad a dal és ide jön.
Hoz az, hoz onnan, és ad, ad, ad lám.
Nő és zengett az. Nő és nő... az ég. Aztán van a szentháromság.
Ad, adá a szentháromság danolva. Jön az égen és hoz. Az hoz.

14. lap:

Nő az imád. Jön mind. Az ige eljött.
Jöjjön az! Jön a gajd. Jön és ad a dal. Jön az, jön.
Jön és ad, itt ad. Dallal az ég. Jön a gajd.
Száll az ég is. Szárnyal és száll.
Az ég jön.

Nő íme az ima is az égen... ad. A dal az.

Az ad, ad. Lám ad és nől. Zengjen onnan!
Hoz az, hoz. Az ég jön ide. Jön a gajd és tud. Így
szárnyal és ad. Száll itt és találja.
Int az ide. Itt jön az égi dal. Az is. Jön az. Az
jön és száll. Jön ide az és ad, ad, ad, ad – hallom.
Ide ad, ad, ad, ad. Mindig ad, és nőtt. Adja az a dal és nő az..
Az égi dal itt adjon! Az ének ad, az is. Az ének
is nő. Adja a dalt és nő. Az angyal, az száll itt
onnan és ad, ad. Mond és ad. Az hordja. Nő és int az égen.

15. lap:

Lám gajdol. Jön íme az ide, és ad, ad, is.
Ide adja át. Jön e tájon a dal.

Az Urunk száll és hoz. Rajta! Ide az is ad,
az, aki eljött. Aki jön.
Aki eljött. Aki ad...
Az száll. Az Urunk száll és hoz. Rajta! Ide
hoz – Rajta! – onnan imát az ég.
Ide az, ide ad. Ide jön Ő, és száll is. Nő
az égi dal. Hoz és önt. Jön az. Hoz íme és tud. Hoz és nő az íme.
Száll és nő. Íme hoz által. Azokkal Ő jött el. Tud és hoz.
Az égen hoz. Rajta! Az ima égi. Az az ima égi.
Hoz és jajong. Gajdokkal hoz. Ő jött el azokkal.
Az égen hoz és nőtt is. Angyal hoz ide. Jött és ad.
Az égen itt száll és hoz. Rajta! Angyal az.

16. lap:

Eljön a halál mindenkor jajgatással.
Időtlen idő jön majd. Aztán jön.

Ad az, aki eljött: a messiás jött.
Az Urunk száll és nő, fogadd hódolattal!

17. lap:

*Eljött és száll. Eljött az is a dallal ide. Az jön, jön ide.
A dallal ide ad mindent. Ide jön, ide át az. Hallja
az. A dallal jön és jön az. Hallja és tud az.
Az ég eljött. Rajta! Jön onnan íme át. Onnan íme ad
át. Hallja. Jön az jön. Rajta! Hallja. Jön aztán.
Hallják azt. Az zengjen! Jön az. Az
zengjen! Ide ad. Hallja az. Száll a dal ím által.
Hallja és ad – hallom. Az jön a dallal, íme a dallal.
Száll a dal által. Az száll és ad az.
Hall és tanulja az égen. Akkor jön, akkor jön és hallja azt.
Jön, jön az és tanul. Ő az és adja – hallom. Az nő.
Ő az és adja a dallal is. Száll minden. Ő az. Eljött.
Ő a dal is. Ont és ad íme. A dal ad. Adjon, és nézzen át.*

*Hallom: ima. Hallom: gajdol. Halljuk a dallal
az imát. Az szárnyal. Az nőjön! Isten jön és az
angyal is. Nő az ének ide, az is. Az ének is nő
az égen. Angyal száll. Jön. Jó itt. Eljött az.
Az Isten az. Üzen a dallal az. Jön ide,
jön, és ad ide és száll is. Az Úr tud. Az Úr az egünk.
A dallal száll – hallom. Az egünk eljött.
Jön ide. Hozzon ide! Hallja az imát, hallja. Jön a dal.
Jön és ad is az. Mondja, amint hallja őt. Azokkal az égen
az imát. Hallja és jön. Hallja az imát. Égi az. A halál íme
az eged. Az égen száll, az is. Hallja az imát. Égi az.
Az ima égi – hallom. Azt hallja. Hallom: gajdol.
Jött ide az időtlen – hallom. Jött ide az időtlen.*

18. lap:

*Ad az, aki eljött. A messiás
száll és nő. Az Urunk száll, fogadd! Ide jön.
(a kígyóban lévő szöveg): Jön a dal. Az ad és jön, és jön az itt.
Jön. Száll és adja. Száll ide által. A dal az urad. Az Urunk
ad és nő ide. Hoz át a dallal imát! Az szárnyal.
Az nőjön! Az Isten jön és az angyal is. Nő és nő az.
Az ének, az is. Az ének zengi. Angyal száll.
Jön. Jön itt. Eljött az Isten, és üzent
a dallal. Az ide jön és ad. Ide száll. Az Úr tud.
Az Úr az egünk a dallal. Száll – hallom. Az egünk
eljött. Nő ide. Mondja és nő. Íme hoz és nőtt a dal. Jön és ad is.
Az mondja, amint hozott. A halál hoz íme az égen
azokkal. Az égen tud és hoz. Jön kinn és hoz át. Az ima égi.*

*Az Úr száll. Az ima, az adja, a dallal, a dallal.
Nől, nől az ég íme onnan. Az ég küld ide. Az ég jön. Nől ide
onnan. Az tud. Az ég alatt jön és ad. Jön így az egünk. Jön
az. Az Úr az égen nő az egekkel. Az egünk jön, ad és száll.
Az ima az: gajdol. Jön íme a dal. Aztán jön az
ima. Az Urunk adjon! A dallal ide száll. Az ima nő íme.
Jött az, és int az is. Jön a gajdol. A dal az, ide gajdol.
Az jön és ad. Jön és ad. Nő és ad. Isten az. Nő, és ad az. Int az is. Jön az égi gajdol.
A dal az, ide gajdol. Azt is add! Ad Ő, az
Úr – hallom. Adja a dallal, a dallal. Nő az Úr
íme netán ide, ide. Az Úr jön, a halál is. Az halál is.
A dallal ide jön és hoz át. Jön ide az. Száll ide az Úr – hallom.
Az Urunk adjon a dallal ide! Lám, száll, száll és ad.*

19. lap:

*Eljött az Istened. Száll az Úr és
jön. Volánok (vannak) a szent angyalok
a dallal. Azok de ékesek. Jön, és énekkel zeng az át.
Elküldi a dalt, zúditja. Az Úr jön és áld.
Eláradok mindenütt. Ékes az Úr.
Száll az ima. Az Urunk nyújt – hallom. Az
nő ide. A szent igét tanulja. Áld-
ják az Urunk Jézust! Az jön is az imával.
Égj nagyon! Jön az Úr, jön onnan. Száll az Urunk,
és ad az irgalma. Nagyon uj-
jongjon, szóljon! Az Urunk, az
száll a dallal ide. Az ide és nő. Az ég jön
dalokkal! Áldjátok lelkesen*

*énekkel. Angyal száll. Ó! Eljött
az Istened. Száll diadallal.
Száll ide – hallom. Száll az Úr ide. Jön ide és ad.
Dalokat tanulva jön át. Az dalokat
tanulva jön. Az Úr száll. Hallja: jön által ide.
Dalokat tanulva, te dalokat
tanulva. Az ima égi szó. Dalokat tanulva.
Az ima égi – hallom. Az imát hallom: gajdol.
Távol a dal. Nőljön! Az angyal
jön. Eljött. Szárnyaljon! Jön, nől-
jön! Eljött. Angyal jön. Az ég jön ide.
Jön a gajd, jön. Szárnyal az. Nőjön! Énekkel
zengik. Angyal száll. Ó! Jó.*

20. lap:

*Eljött az. Jön az és ad. Eljött mind az.
Az égi dalt tanulva. Az Úr az – hallom. Jön at ég ide,
és int az égi dalt tanulva. Az Ur az ad – hal-
lom. Jajjal szállt. Ad és jön. Az ige az ad a dallal.
Az adja. Az égen hoz és száll – hallom. Jó az ige. Az
az hoz a dallal. Jó az. Jön a dal. Áldjad! Jön ide és gajdol.
A szent, az eljött és száll is. Az
is ad. A szent száll a dallal. Száll az.
Gajdoldjad! Aki az Urunk, az adjon! Nő az – hallom.
Távol a dal. Nőljön! Az angyal jön.
Eljött. Szárnyaljon! Jön. Nőljön!
Eljött. Angyal jön. Az ég jön. Ide jön a gajd.
Jön és szárnyal az. Nő és jön. Énekel zeng az.*

*Jön az és ad – hallom. Ad az a dal. Az égi dalt
tanulva. Adná – hallom. Onnan nő. Eljött.
Az Urad ad tanulva. Az égi dal, az ad és jön.
Eljött ide az eged. Ad az Úr tanulva itt. Az égi
dalod is jön. Az ég ide ad tanulva. Aztán
hallom. Nőjön! És ad az itt. Nő az eged, és ad az Úr
tanulva. Hoz az. Az eged ad tanulva
itt – hallom. Onnan ad az angyal, és az eged is ad.
Az Úr tanulva ad, ad. Száll és jön az, jön. Jön mind.
Az eged ad tanulva. Az angyal, az ad.
Az eged ad tanulva itt. Jött és ad az.
Az Úr az eged, és ad tanulva itt. Az jön. Jön az időd.
Az eged ad tanulva mindent. Azt az ad.*

21. lap:

*Eljött és ad is. A dallal ide ad. A dal
A dal ima, és az jön. Az ima, az jön, jön – hallom.
Jön az időd, az jön át a dallal ide – hallom. Ide az Úr. Az
áld: a dal. Az ad ide a dallal. De a dallal az jön is.
És az nő, az nő. Ide ad és jön ide. Nő és jön az időd is.
Ideát ad, úgy hoz és hoz. Száll a dal.
Adja a dallal aztán. Az ima, az gajdol. Száll és ad, ad is
– hallom. A dallal ide. Az jön, jön ide. A dallal ide ad.
Jön és ad – hallom. Jön, átjön. Jön. Az időd is jön. Az ige int.
Nő és jön, nő és jön. Hallom: gajdol. Üzen a dallal
az. Ide, ide száll és gajdol a dal. Jön aztán
ide. Nő és száll – hallom. Netán dalod az ég.
A dalt tanulva hallom. Jön ide a dallal az, az is.*

*Az üzen: tanuljad!
Ad is, aki eljött: a messiás.
Az üzen. Száll és száll. Fogadd! Ide jön.
Hoz és ad. Az hoz. Jön majd, aztán jön.
Jön e tájon a dal. Tudjon a dal mindenkor és akkor.*

22. lap:

*Az égi dalt áldják. Az Úr ő az égen tanulva.
Az élted az. Azzal jött ide. Üzen és ad. Azt
én hallom. Jöjjön onnan! Nő íme és jön is.
Az ima üzen: jön. Üzen a dal és ad. Az ide,
ide jön, és ad az. Gajdol az ide is. Az üzen
és száll is. Jön, jön. Angyal jött ide át. Az égi dalt áld-
ják. Az Úr ő az égen tanulva. De azt – hallom. Nő az
itt. Jön és hoz ő íme. Az üzen mind. Azzal az ég
jön tanulva át. Az gajdol és tud. Jön
a dal is. Száll az ima, száll, száll. Aztán az ég nő. Nő
az égi dal. Jön az át. Száll és hoz ide. Száll át ide az.
Ő ide jön. Íme fenn. Ide jön mind át – azt
hallom. Az ég ide ad tanulva aztán. Az ima az. Gajdol
az is. A szent száll is. Száll. Hallom: gajdol.*

*Nő és ad. Jön az égi dal ide át. Száll és nő az ének. Ő
önt. Nő és tud. Ad, ad ide. Angyal száll és jön.
Jön ide. Eljött az is. Jöjj! De adjon az!
Eljött. Távol a dal. Az áld és ad.
Jön. Ím jön az, aki adja és hallja.
A dallal üzen az ég. Ide ad Ő – én hallom.
Hallja. A dallal ide ad, ad, ad. Az ég szállt ide.
Az égi ide ad. Az imától gajdol.
Ad és hoz ide. Ad az ég ide. Ad ide az ének. Jön az ég
ide és ad. Ő nő – hallom. Jön és jön az át. Az van
és ujjong. Hallja az. Ide ad, ad, ad és hoz is.
Nő az ég ide és ad. Hoz az. Az ad, ad, ad és hoz ide.*

23. lap:

*A égi dal jön, jön. Eljött onnan. Hallja az égen és ad, ad ide.
A szent száll. Aztán adja. Jön az éggel az. Tud az.
Tud a dal, tud. Eljött. Itt jön is.
Jön és ad az a dal. Az ide üzen és száll aztán.
Adja az és üzen. Ad is. Ad, ad, ad és nő a dalod.
És jó a dal, a dal mind. A dalom üzen onnan.
Ad, ad. Eljött által – azt hallom. Hallja:
eljött ide. Üzen és száll, aztán adja. Jött ide.
Ad, ad a dal onnan – hallom. A szent száll. Aztán
itt adja ide, és jön. Jön át onnan. Hallja. A dallal
hoz ide – hallom. A szent száll. Aztán adja
az égi dal. A messiással átad itt. Jön az és ad.
Nő, tud és jön. Jön és száll. Nő, tud és jön. Jön onnan.*

Ide száll és adja. Néz az és jön és adván. Üzen. Ékesen, ide száll. Az ima égi. Ide jön a gajd és üzen. A dal üzen onnan. Ide száll az ég, és ide jön a gajdod és üzen. A dal ide száll és száll. Angyal az. Úgy az angyal száll ide. Jön és áld a gajdja. Eljött a szentháromság. Eljött. Nől az égen ide. A szent száll a dallal. Az ima ad. Jön a dallal. Nő és tud. Jön. Eljött. Ide nő – hallom. A dallal jött ide. Üzen és száll. Aztán adja. Az angyal jön és ad ide. Az ének is száll. Idejön az és hoz. Az ég eljött a gajddal ide. A szent száll. Aztán adja. Az angyal, az ad és jön. Az jön is. Jó és ad, ad. Eljött. És jön a dallal ide. A szent száll. Aztán adja. Nő és ad. Jön ide a dallal. A dallal nő és tud. Az jön ide. Nő az. Eljött.

24. lap:

A dallal jöjj! – hallom. Jön ide az égen át. Itt is ad és int. Jöjj! – hallom. Néz az és jön adván. Üzen az és ad – hallom. Ad és jön is az ige. Jó az. Az szárnyal. Adja ide. Ide néz az és jön adván. Jöjjön az! Ő az ég, és ad ide az. Jöjj íme! Nőtt és néz íme. A szent gajdol. A dal az. Az ide üzen – hallom. Aztán jön és néz az. Jön az adván. Hallván azt, aki száll. Jön az ég ide. Jön a gajd és üzen. A dal az, aki száll. Az jön. Az ég ide jön és gajdol. Üzen a dal. Az angyal ad, ad, ad. Az ad, jó és ad. Száll, és adja az ég ide. Jön a gajd, és üzen a dal. Az ima üzen. Ékes, aki száll. Adja az ég ide. Jön a gajd és üzen. De ad a dal. Nő, aki száll és adja. Az nő. Íme jön a gajdod és üzen az ékesen.

(a kígyóban lévő szöveg): Nő, nő, nő, nő és nő. Áldják – hallom azt. Az ide nő! – hallom. Aztán jön, jó az ide. Jön, jó az, jó. Jön, jó az és száll. Nő és jön. Jön az, és üzen az. Jön és jó ott. Száll fenn az. Áld az. Nő és jön. Jó az és üzen. Az áld. Int és nő – hallom. Száll a gajd és ad is. Jön és jó az. Az áld. Jön és jó. Aztán üzent. Gajdol a dal. Az ide üzen – hallom. Az száll és gajdol. Jön és adja. Ad, nő! az és áld. Nő íme a gajdod és üzen. Ékes, aki száll és adja. Aztán jön a dal és üzen netán. Hoz és ad az, ad az. Jöjj onnan! Itt jön – hallom. Az ad. Íme jön aztán a gajd ide. Íme ad az. Jön és jön az.

25. lap:

*A dal jött.
Aki száll, az adja. Az ad, és üzen a dal.
A dal jött ide, és üzen az. Áldják
mind. Nő az a dal és ad. Az ad. Áldjuk!
Ide íme nő és jön az. Jött az danolva az égen ide.*

*Jön ide a dal. Száll és üzen – hallom azt. Az
üzen és száll is. Az ima üzen. Ékes, aki száll és
adja. Aki száll. Száll az ég. Ide jön a gajd és üzeni
onnan azt. Az nő, aki száll, és az jön. Tanít, jön
és ad is. Üzen onnan át ide – hallom. Az
jön és ad aztán ide. A gajd jön és ad. Jön és dalokkal üzen
Az ide jön íme. Nő és jön. Jön, ad és száll. Onnan jön ide.
Aztán dalt hoz el. Jöjj! Íme ide jön az égen a dalokkal. Nő, tud
és küld ide. Ide eljött. Ékesen jön a dal. Nő az. Az
üzen onnan. Jön. Eljött. Íme hallom:
gajdol. A dal is. Azt ideát hallom. Hallja a dalt is.
Az ide üzen át. Az gajdol. Az ide üzen.
Az az ég. Idejön a gajd és üzen a dal. A dallal nő az.*

26. lap:

*A dal jön és üzen ékesen. Az, aki száll, az adja.
Tudjon a dal mindenkor. Azkor nől.
Az int ide és talál is. A dallal ide ad on-
nan. Íme a dal. Jön az íme. Az jön és jön
– hallom. Jön és int a dallal ide – hal-
lom – ide az Úr. Azt áldd és dalold!
Ide ad a dal. E dal van és jön is. Aztán nől,
nől ide és ad. Jön ide. Jön és ad, jön és ad. Ide száll,
úgy hoz és hoz. Száll a dal,
és ad. Az ima, az gajdol. Száll, ad és jön is – hallom.
A dallal ide az jön. Jön ide. A dallal idejön. Ad és jön – hal-
lom. Jön az, jön az is. Az Isten ad és jön ide. Jön
az. Adja és jön. Eljött. Száll onnan ide. Jön az.*

*Ide jön a dal. Jön az és hoz. Nő és ad, ad, ad.
Az ének is. Az itt van és nő, nő – hallom azt.
Száll az. Az nől és ad, ad, ad az.*

27. lap:

*Adná, aki száll és jön. Jön is az. Adja, adja át, aki száll és jön.
Jön is. Adá a gajd. Az mondja. Jön ide az, aki száll. Az jön.
Ó! Nő! és jön. Az angyal jön. Eljött
a szentháromság. Szárnyaljon! Nőljön és nőljön!
Eljött az angyal. Jön az ég, jön ide. Jön a gajd onnan.
Szárnyal az. Nő és jön az ég, és ad danol-
ván. Az ima aztán is. Az Urunk adna az égen. Az
jön. Az ima is mondja az égen. Száll az ének. Adá
a gajd. Az mondja aztán. Az égen tanuljon!
Énekekkel zengik. Angyal száll-
jon! Ó! Jó az ég ide. Jön a gajd, és üzen a dal.
Aki száll, az száll. Az ég ide. Jön a gajd, és üzen a dal. Az jön ide.
Aki száll itt, az jön énekekkel is – azt hallom. Adja és nő
az. A jóisten az. Ide jön. Jön és jön. Az nő.*

*Jön az angyal, jön. Eljött. Szárnyal.
Jön és nő. Jön, itten jön. Eljött.
Az angyal jön. Az ég jön ide. Jön a gajd, jön.
Szárnyal az. Nőljön! Jön íme a dal.
Aztán jön az, jön. Ó! Az Urunk adná
a dallal ide. A dal ima. Nő! íme át az, és int ide.
Az égi gajdod dalol, gajdol. Az jön és mond, mond. Az ige,
az nő! jön át, és int ide. Az égi gajdod dalol, gajdol.
Van, aki ad ide. Aki eljött.
A messiás az jön és száll. Jó az Urunk
és száll. Adjon! – hallom. Az Urunk adna imát!
Nő íme az égen. Átjön az. Gajdol az ég. Ima az. Az U-
runk adna. Aki száll, az jön, jön is. Az Urunk adna.*

28. lap:

*Az Urunk adna. Jöjjön az is! Üzen a dal. Az Úr, az
nő! és jön. Az angyal jön. Eljött.
A szent ide szárnyal. Jöjjön! Jön
és üzen az. Az ég eljött. Tud az ég itt.
Van és üzen az. Az Urunk adna. Onnan üzen.
Íme gajdol. Jött ide Jöjj! Nő netán – hallom. Az éne-
kel át – hallom. Jön a gajd így, és üzen az. Az jön
és nő. Nőljön! Az angyal jön. Az
eljött és szárnyal. Jöjjön! Jön. Nőljön!
Eljött. Angyal jön. Az ég jön ide.
Jön a gajd. Jön és szárnyal az. Nőljön! Ím az
ima is az égen száll. Az ég: ima. Azt az
égi dalt tanulván. Száll az és jön. Ó! Nő!*

*Jött ide. Jöjjön ide!
A szent száll. Aztán ad, ad. Nő a halál ide.
Aztán azt hallom. A szent száll, aztán ad,
ad ide. Nő az ének, az is. Jön a dal ide. Ő
jöjjön! – hallom. Énekkal zeng – hallom –
az ég. Idejön a gajd és tud. Nő az ég ide. Az üzen a
dal, dal, dal. De tud. Jön és ad az. Az ad, és
gajdol. Az időtlen eljött. Jöjj angyal!
Eljön a dal. Jöjj! A dal jön. Jött ide át és nő onnan.
Az jöjjön! Tud az. Az jött ide. Jöjj és add! Üzen
és tud az Urad. Az üzen ide. Az Úr íme időtlen.
Az Úr ad. Az Urat hallom. Az Urunk adjon!
Ő jön íme és üzen. Az időtlen nő. Az Urat hallom.*

29. lap:

*Ad és jön az égi gajdod. Nő és ide találja. Int az ide
is. Jön az égi gajd. Nől íme – azt hallom. Jön és ad a dalom. Üzen és
száll. Aztán adja. Az angyal ad és jön az
a dallal. Nő és ad az, aki ad. A messiás ad. A szentháromság ad, ad, ad.
Jön és jön. Az száll. Eljött. Ad a gajd – hallom.*

*Az időtlen az. Az időtlen ad ide netán. Jöjj! Az
gajdol. Jöjjön a dal, és nőjön az is. Az jött ide. Jöjjön
át – én hallom. Adja és hallja a dalt. Nő az. Eljön
a dal. Jöjjön az! Jön az időtlen és ad idekinn.
Jöjjön az! Üzen az. Jött ide. Jöjjön át! Nő a dallal.
Nő az így. Az angyal jön. A dal jön. Nől ide és ad. Az jött.
Az angyal is szent.
Gajdol. Nő, nő és jön.
Íme dal, dal, dal ide
száll és adja át
ide. A dal, az ad és jön.
Nő, nő és jön íme kinn is.
Ad és jön a dal.*

30. lap:

Hallván azt, az üzen. Jön és száll a dal ide netán.
mondja és adja. Hallván, üzent az a dal.
Ad ide és száll – hallom. Ad és eljött az.
Az száll is hallván. Eljött. Aztán mondja és jön az. Jöjj
a dallal! Jön és ad onnan. Jön, aki ad onnan.
Jön. Eljött. Üzen és száll. Szárnyal. Nő, íme nő
is. Nőjön is. Ad az. Üzen és jön az – azt
hallom. Adja az a dalt. Nő, és van az itt. Nő az égi dal
is. Nő az. Az ének jön, az ének is. Átjön az a gajd onnan ide.
Jöjj! Jön és adja az a dal. Nő és száll. Jön és nő az időtlen.
Eljön. Adjon! Adjon az a dal nekem!
Jön íme és ad az. Üzen az. Az jön. Jöjj aztán!

A dal szárnyal. Jön íme, jön és üzen mind.
Az a dal ad. A dal jön és tud. Angyal az tanulva.
Az ad, ad. Jöjj! Tanít, int és ad az. Az jön és ad. A dal tud.
Az jön és ad az tanulva. Jön az angyal. Tud az a dal, és jön az – hal-
lom. Lejtve a dallal, hallván íme azt. Lejtve
zengjen a dallal menve mind. Nő az hallván.
Mondja, találja, és int is. Ide jön így hallván azt.
Hallván: jön ide az ég. Nő és jön az ég. Hallván jön ide.
Jön hallván. Hallván fenn. Hallván azt. Az
találja, int és ad ide danolva. Jön aztán lejtve
az onnan – hallván. Jön onnan és adja hallván. Üzen az. Az
lejtve az onnan – hallván. Nőjön ide hallván! Aztán fenn

31. lap:

a dallal. Jön az és dalt hoz. Eljött a dallal. Jön
íme az. Jön és jön. Eljött. A dallal jön az és
hoz. Üzen a szent. Jön onnan
és száll a dallal. Az száll a dallal. Üzen
itt ide az. Száll és nő is ide. Száll is. Eljött a dallal.
Üzen mind. A szent jön onnan
a dallal. Az a dallal jön, és üzen így ide az.
Jön a gajd ide már. Az jött ide. Eljött. Jajong, de üzen
mind. A halál az. Eljött az ének, és hallja a dalt.
Az jön ide: a halál. Adja és hallja a dalt. Nő a dal így, és ad. Nő.
Jöjj! Tudjon! Üzen az. Jöjjön! Jön az és üzen is.
Ámen

Nő! mind, nő! mind. Üzen az és jön. Jön és ad fenn az. Üzen a dal is. Száll és átvon – hallom. Ó! Jön és ad fenn. A dal ide talál, hallván. Íme száll az. Azt hallván üzen. Jön a dal és duzzad az. Üzen az. Jön és ad. Az jön. Jön és ad fenn, hallván azt. Jöjj, dal, jöjj! Jön az. Az jöjjön! Ad, nő és tud. Jöjjön! Adja azt a dal, és van. Eljött a kutad, és üzen. az. Adja. Száll az, száll az. Jön az, jön. Az nő! Az jön és jön. Eljön és adná azt az a dal. A gajd jön és jön. Szárnyal. Nő az és jön. Hallván nő! és jön az. Szárnyal. Nő az és ad. Jöjjön!
Ámen

32. lap:

*Ad az, száll és jön a dal onnan. Jöjj aztán!
Az eljött onnan. Jön az ide, és ad az ég a dallal.
A dal az így. Jöjjön! Talán idejön fent. Az így jöjjön! Jön – azt hallom. Az angyal, az jön.
Az angyal az a dal. Üzen az ég és ad.
Jön mind. Jön ide. Ide jön. Jöjj! Üzen az.
Int a dal ide. Aztán nő szintén és jön az ide és száll a dallal – hallom. Mindent ad az a dal. Jó a dallal – hallom. A dallal jön és hoz is. Üzen az ide. Az nő és ad. Üzen és jön mindaz. Üzen a dal és száll. Jön – hallom. Ad és jön. Jön a dallal*
Ámen

az. Az ének is. Nő és tud az. Jön az ige. Az égi gajd nő íme. A dal jön át. Jön, jön és ad a gajd. Nőljön ide! Jöjj ide! Adja az a dal és nő. Száll és nő! Nő az égi dal is onnan. Az ének is. Az nő át. Az ének nő, az ének is át onnan. jön. Jön, jön a dal is ide. Adja azt a dal. Azt áldják itt. Adja az a dal onnan. Az égi gajd nő íme át onnan. Nő íme. A dallal üzen az. Az száll és ad az mindent. Nő! az át. A dal az ad. Jöjjön a gajd ide! Az nő. Az jött. Jön és zengjen az át! Az száll ide. Száll aztán az
Ámen

33. lap:

dallal. A szent angyal eljött itt.
Száll itt az. Nő a dal, és ad ide az a dal.
Jön az dal és nő – hallom. Üzen az édes a dallal.
Nő át az az. Égi az, és üzen. Nőjön aztán!
Ad az a dal. Száll az. Eljött és adja.
Ékes, és nő az itt. Jöjj! Száll a gajd onnan ide.
Jöjjön! Adja az a dal. Nő, száll és jön, nő, száll és jön.
Jön és ad. Jön hallván. A szent száll a dallal.
Hallván azt, hallván. Jön ide az is, jön és nő – hallván. Jön
az ég dallal onnan. Az ide jön – hallván. Üzen az
ének. Jön és zeng ide – hallván. Jön fenn hallván.
Ámen

Jön a dal és ad, ad is. Ad, ad a gajd. Jön íme úgy.
Jön az angyal ide és üzen. Minden nő és ad, ad az.
Jöjjön íme. A szenttel jöjjön! Ad, nő és tud. Ide jött,
ide. Jött és nő az – tudom. Jajjal jött az ég.
Az ima jön is onnan. Az jön. Az jöjjön át:
az ima! Jön ide az égi dal. Az itt int és jön. Jön az ide
és nő. Jöjjön át az! Eljön – adván azt. Azt
hallván mind nő. Jöjj! Adja. Jöjj! A dal is nő.
Jöjj ide! Int. Int és jön ide. Tud. Eljött az.
Jön és ad át. Jöjj ide! Ad és nő – hallom. Jön
arról. Jön ide és ad dalt is. A szent angyal.
eljött itt. Száll itt, száll. Ide jön az.
Ámen

34. lap:

Az égi gajd, az száll. Az égi gajd jön, jön. Az ima is jó.
Az jó. Szent az. Az ad, ad és jön. Jöjjön az édes!
Az ég az, és üzen az. Az jön és jön. Jöjjön az, jöjjön!
Int az és üzen. Égi az. Az jön, tud és
adja. Ad, ad és jön. Nő ide a gajd. Mindent ad ide.
Int és száll az ég. Nő íme a gajd. Az üzen
– lám. Az nő íme: a gajd. A halál van. A dalt
hallom. Jön. Jöjjön így ide! Int ide az át.
Jön a halál is. Itt nő és adja. Száll ide és jön ide. Jöjj!
Nő ide – hallom. Az jön és ad: dalt, dalt, dalt. Szállt
az Ad és jön. Üzen és ad, ad . Jön. Nőtt és nőtt.
Ámen

*Íme jön és nő is. Nő az, nő: az égi gajd. Jön az, jön az és ad-
ja. Jön és tud az dalt, dalt, dalt. Jön és nő ide a gajd.
Mindent ad ide. Int itt. Nő íme az égi gajd. Az ü-
zen. Ima az. Az nő. Íme az égi gajd. A halál int itt.
Jön a dallal itt is. Szállva át gajdol.
Ide ad. Jöjjön ékesen! Égi az, és üzen az.
Jöjjön az, jöjjön! Int az. Eljött
a dal, dal, dal. Nő így és üzen. A dallal az üzen.
Int az és száll az a dallal – hallom. Jön az és tudja.
A dal, dal, dal jön és nő ide. A gajd mindent ad ide. Int is az égi gajd.
Az szent ima az. A halál int, az
Ámen*

35. lap:

*nő. Jöjjön a dalom! Jött – én azt hallom. Ad, ad
és jön. Az is ad. Eljött. Jöjjön ide is! Nő íme a dal és ad.
Üzen az. Az jöjjön lent! Az jön.
A szentháromság de tud. Jön és ad. Jön a gajd és száll. Jön a
dal, dal, dal. Nő íme az ima. Nő és üzen az.
Az ég gajdol imát. Jön azzal, jön és adott. Az üzen
a dallal. Az ima tanít. Azt adná ide az ige. Az
dalt ad. Nő ide a szent. Ide az égi gajd íme nő és ad. Nő íme
az égi gajd ideát. Tud, nő és jön, tud és jön. Az ima az.
Az hoz: a dal, dal, dal. Jön és tud. Nő és jött ide is. Száll és nő
az, az égi gajd. Inti is az imát az a gajd.
Ámen*

*Által jó és ad az. Száll az. Ad, jön és nő íme. Jön a dal.
Az időtlen, az szent. Itt a dalt
hallom. Az nő ide. Eljött az
időtlen – hallván azt. Jön az égi gajd. Nő az ég. Által jó és ad
az. A dal int és jön. Ad ide ő. Ének a gajd, de tud.
A dallal az szánt. Az égi gajd itt ü-
zen és jön az. A dal is. Jöjj! Nőtt. Jöjjön!
– hallom. A dal ad és nő ide. Az ég jön.
Jön az át. Int és ad ide. Az örült. Jön ide.
Jön az, jön. Jöjjön az égi dal! Jöjjön az, jöjjön az!
Az égen az üzen és jön aztán. Az zengett onnan
ide. Eljött. Jön és nő. A szent jön aztán, az jön.
Ámen*

36. lap:

*Az égen nő és adja. Nő! ide és üzen.
Jöjjön az! Az itt száll. Üzen az, igen az.
Az jöjjön! Az nő íme: a gajd
az égen. Nő! ad és üzen. Jöjjön az!
Az égi dal az. Jön a gajd. Az jön és nő íme. Az égi gajd: angyal.
A halál üzen. Az adja, és jön ide. Min-
daz íme. Az égi, az ad. Íme jön az, jön.
Égi az, és az üzen. Az ad ide és jön. Jön és ad az.
Az égen nő ide. Az angyal ide üzen.
Jöjjön az! Itt száll a szent, az égen az.
Jöjjön az! Az nő íme az égen. Az égen nő! ad és ü-
zen. Jöjjön az! Üzen és nő! az. Jön és ad is. Száll az és
Ámen.*

*üzen az itt ide – azt hallom.
Az égi gajd nő íme. Száll és jön át az. Nő az mind és
üzen. Jöjjön az az égen! Nő ide és adja.
Az angyal ide üzen. Jöjjön az! Itt száll és üzen
az égen az. Az jöjjön! A
dal. Jön az és nő íme az égen. Az égen nő! ad és üzen.
Nőjön az! Égi dal az. Az égen
száll és nő íme. Az égi gajd: angyal. A halál üzen,
és nő az. Adja, és jön ide az mind. Száll az
– azt hallom. Égi az. Az száll íme és jön. Az jön
az égen, és az üzen. Az jön ide. Jön és ad az. Az
Ámen.*

37. lap:

*jő és ad, ad ő. Az jöjjön! Száll és nő! az, és van
az. Ide jön ő. Nő az ide, ide – hallom. Imát
ad ide – azt hallom. Átjön az a
szent ide. Nő! Az üzen. Szárnyal és nő!
az. Eljött. Száll át az, és jön is ide. Nő
is és szárnyal. Nő íme és van. Szárnyal és nő ide az. Jön
az angyal és száll. A dal üzen ide. Az angyal
jön a dallal, és ad az. Angyal jön, és tud is a dallal az.
Jön a dallal. Jön és üzen mind. Az ének tud és jön, jön.
Az jön ide. Itt ím – mondván. Az jön itt. Ím hallván, jön.
Az jön ide. Itt ím – hallván – ad. Hallván, hallván, az üzen.
Az az ige az ég. Égi dal az. Ide ad az.
Az eljött és ad a dallal. Az jön ide. Itt ím hallván jön.
Ámen*

*Az átadja, és nő az. Szentekkel jön íme.
Jön a dal és nő az. Száll a dal az égen, és nő is.
Üzen át az ige. Az ég is, az mind. Nő az és
száll. Jön ide a dal. Jön, és nőtt az. Az nőtt és nőtt – hallom.
Szentekkel jön a dal, dal ide. Jön és nől.
Adja az ide. Jön és száll, Nő és adja azt, adja azt.
Eljön és ad, ad. Eljött. Nő az és üzen is az.
Angyal jön itt. A dal jön és ért.
Nő – hallom. Az angyal onnan zengett. Jön azzal át.
Az üzen, és az jön. Jön az és száll ide – hallom. A szent
szárnyal és nől. Által jön az – hallom. Nő az ének is.
Ámen.*

38. lap:

*Íme jön, jön és nő – hallom. Üzen és jön. Jön.
Ámen*

*Eljött az. Jó az, és üzen. Az
a dal, dal száll és jön ide. Az ima eljött. Jön ide és nő – hal-
lom. Íme eljött ide a dal onnan – hallom.
Nőjön az át ide! Száll és nő – hal-
lom. Ím nőljön a dallal! Nő, aztán nő
– hallom. Ad ide az is. Nő az ide. Ide az.
Az nőtt. Jön és nő aztán – hal-
lom. Itt jön és nő az át. Az adja. Jön a
dal és nőtt az. Eljött az át. Az
ide, ide nőtt. Jön az. A szentek-
kel jön. Íme nő és jön. Íme nő, nő
– én hallom. A szent jön máris.
Ámen.*

39. lap:

*Jött is az. Jöjj, dal! Száll ide az át. Ide jöjjön!
Szállj! Az jó – hallom. Az ének tud. Az ige az. Onnan jó az ének.
Jön és nő. Eljött az. Tudjon! Jött az. Jöj-
jön az, és adja az ég ide! Jön az és ad-
ja. Az jön és nő is. Az égi gajd az. Angyal ad tán
a dallal. Jöjj ide! Tud és nől. Nő és szárnyal. Ide jön
és szárnyal. Jön át az és nő. Az jött. Jön az.
Jöjjön az! Jött a dallal át és nő az.
Jön és nől. Nő és ad – hallván azt. Az üzen és nől. Jön ide.
Ide jön. Hallván – nől. Hallván – jöjjön! – hallván.
Azt hallva, jött a dallal. Az ige is nő. Jön az.
Ámen.*

*A dallal jött íme. Jön és ad. Jön az át és nő az itt. Jő az.
Jött az és jön. Jön a gajd és nő. Jön és tud az. Az jött,
és ad. Nő ide az is így. Jött a dal, jött az.
Eljött. Jön a gajd és nő ide. Eljött az, és
nő az. Az ide jött. A dal ide jött.
A szent, az eljött. Jön a gajd. Jön így, és adja az ég ide.
Jön. Nőjön! A szent jött, és az int. Jön az és ad.
Száll az aztán ide. Az adja onnan.
Nő és ad. Hallva azt, az üzen. Jön az, jön.
Jön és nő. Hallván hallva azt, üzen és jön. Jöjj!
Hallva – jön, jön az. A dal az, jöjjön ide!
Azt hallva – hallom. A dal száll onnan – hallván.
Ámen.*

40. lap:

*Azt adja az ég ide. Jön az, és az adja.
Jöjjön is az égi gajd! Az angyal ad át a dallal.
Az jöjjön! Tud és szárnyal ide. Nőjön át!
Nő az. Szálljon az! Az szálljon!
Átszáll – én hallom. A szentekkel
jön íme. Jön az égi dal. Jön az és száll – én hal-
lom. Jön az és ad, adá. Nő az íme. Nőttön nő.
Száll itt, száll és nő íme a dal. Jöjjön onnan! Nőtt
onnan az. Az angyal a dal, a dal – itt azt hallom.
Szárnyaljon át! Szálljon az!
Az ad ide is és nő. Száll-
jon az! Nő az és ad. Jön az és nő. Jön.
Ámen.*

*A szent jön ide, és ad. Szálljon az! Eljött. Jön a gajd.
Nől ő. Eljött az, és üzen az ide.
Szálljon a dal ide, szálljon! A szent, az eljött.
Jöjjön! Hagyja az ég. Ide jöjjön a szent!
Szálljon az itten! – hallván azt. Ide jött
fenn – hallván. Tujon, tudjon – hallván azt.
Az ég a dallal gajdol. A szent nő és jön
onnat. Hallván az ég. Mind hallva azt.
A szent jön. Szárnyaljon, jöjjön – hal-
ván azt. Eljött. Azt hallván – ad, ad.
Jöjjön! Hozza ide az! – hallván azt. Az nő, száll és ad.
Eljött. Azt hallva hallom. Jön és hoz az.
Ámen.*

41. lap:

*A szent jön és nő.
Onnan jön, nől és ad. Tud és nő. Nő az onnan.
Onnan ad a szentháromság. Íme ad, íme ad és jön ím.*

*Eljött a szent – hallom. Hozza
hallván azt – én hallom. Az ad és jön.
Jön – hallom. A dallal nől. Íme hallva
azt: nő az, nő az. Az nő mind és jön.
Jön és nől az a dal. Jön a gajd onnan, és ad
az íme. Üzen az és ad, ad. Jön a dal, jön és nő.
Jön a dal és nő a dal. Jön és nől a dal. Az
jöjjön, az! Nől a dal, nő ide. Nő a dallal így.
Jön és nől a dal. Jön, jön a gajd. Tudjon! Jön és nől
az ég. Jön ide. Jön a gajd onnan. Jön a
dallal és nő – hallom. Küldjön! Üzen az.
Az hoz. Nőjön és nőjön! Jön és nő az.
Ámen.*

42. lap:

*Az angyal ad át a dallal. Jöjj ide!
Tud és nő. Szárnyal ide. Nő és jön át. Nő az, – hallván –
jön az. Jöjjön az! Hoz hallván
a dallal – aztán hallom. A szent – hallván –
jön onnan által. Van az, a dalt hallván.
A dallal nő az. A dalt hallván.
Adjon az! Jön és ad az. Hoz – hallván
onnan a dalt – itt. Aztán nő – hallom.
Angyal az égi gajd. Az angyal ad és száll.
Az száll. Jöjjön! Tud a szent és jön. Nő, int és jön.
Szárnyal ide. Nőjön az át! Jön az angyal és nő
a dallal az. Az jöjjön ide! – hallom. Onnan ide.*

*Nőjön és jöjjön a dallal át!
Nő íme. Nőtt. Jön és jön. Íme jön és nő a szent.
A dal az ige.
A dal ide nőtt.
A dal által ad, ad.
A szent
angyal az. Az int. Az angyal nől
itt és száll is a dallal. Jön, jön az ég.
Nő az, és száll az ige. Jön az ég
ide. Az jön és nő az. Jó, jön és nől az égi gajd*

43. lap:

ide a dal által – hallván. Angyal az ég, az jön. A dal jön, a dal jön, és a gajd nő íme. Atnől és üzen az ég. Jön ide. Jön a gajd és nő a dal – hallván. Üzen az és jön. Nőtt a gajd, nő íme a dallal. Nő és jön az ide. Nő és jön az égen – a jajt hallván. Jön az ég, jön. Onnan jön – hallván. Jön ide – hallván azt. Jön és jön – hallván hallom. Jön és nő. Jön ide. Jön és nő a dal. Az ének jön és ad – hallván. Által nő és jön – hallván. Hoz – hallván – dalt. Jön – hallván – az ég. Hallván azt. Hallván: jött a szent ide, jött az. Eljött az ide. Nő és jön az ég. Az égi gajd – hallván – nő és jön. Hallván az azt. Hallván: jön és ad. Száll és jön onnan az.
Ámen

Túlnő az. Nőjön az! Jön és nő az. Az jön, és nő onnan az át. Nő az és száll. Jön ide. Nő és jön a dal itt. Jön és nő onnan aztán az. Jön és nő az angyal. Nő is az. Nőjön! Nől. Eljött a dallal – hallván. Íme jön, jön és nő. Jó és int ide. Nőjön az! – hallván. Azt a dalt hallván mind. Nőjön az angyal mind! – hallván – onnan ide – onnan hallom. Az angyal íme jön. Eljött a dallal. A szent hall. Az angyal íme jön a dallal – én hallom. Hallván: száll és nő az. Az üzen a dallal. Száll onnan ide. Jön. Ó! Jön az át. Az száll és jön. Eljött
Ámen.

44. lap:

a dal, és jön ide. Nő az és üzen onnan ide – hallom. A szent jön. Eljött. Átjön az. A szent az itt, és jajjal ad az ide – azt hallom. Az itt azt ide. Nő és adja a szent azt itt a jajjal ide – azt hallom. Itt a dal nő. A szent és nő is. Az jön és nő. Mindaz íme eljött ide. A dal, az nő, az száll onnan is által. Az jön és nő – hallom. Száll onnan az. Jön és nő. Nő, által nő. Eljött. Jön és nő az. A dallal jön a gajd, a dallal. Az íme a dal. Az nő. Az itt ad és ad. Jön és nő. Jön és nő a jajjal a dal – hallván.
Ámen.

Az ég ide ad.
Íme az, aki nő, az ad. Nő és ad íme.

45. lap:

*Száll ide. Jön és nő az. Átnő az.
Az mind nő. Az jön ide. Jön és nő íme
– hallom. Üzen a gajd, és a dal ad ide.
A szent jön és nő. Onnan jön. Eljött.
Jön itten az, jön. De a szent, az ide jött.
Az üzen a dallal. Íme azt hallom:
a dalt. A dal is eljött, és nő az.
Szálljon és zengjen is! Van, aki jön is a dallal.
Nő az onnan. Jöjj! Eljött. Jön és szárnyal.
Mond az. Az ige égi. A dal nő,
és az üzen. Jön ide onnan – hallom.
Ámen.*

Jön, jön és ad. Üzen az. Jön és nő az.

46. lap:

*Által adja a dalt onnan. Jött onnan
– hallom. Szókkal mind adja a dalt
onnan. Jön a gajd. Az ima adja a dallal ide.
Ad az égi gajdod. Nő íme ide. Szárnyal onnan.
Nőtt onnan – hallom azt. Száll és jön. Az adja azt. Nő
és adja, adja az itt. Az égi gajd nő íme. Jön is az – hal-
lom azt. Az hoz onnan. Az ide jön.
Tudjon az! Nő és üzen az. Az
hoz onnan és nő az. Üzen a dallal.
Jön és nő – ím hallom. Száll és jön ide
is. Jön az. Eljött ide az, és nő az.
Ámen.*

*Az hoz, és az itt jött. De a szent tud. Jön és nő.
Jöjjön az! Száll át és nő. Jön és nő.
Az angyal nő. Száll az, száll az.
Jöjjön ide! – hallom. A dallal jön az,
aki nőjön. Jöjjön! Nőjön és nőjön!
Jön a gajddal. Az jött az égi gajddal. Jön, jön és üzen az onnan.
De az ég tud és nő íme. Az jön és adja. Az int és
ad, ad. Jön és nő az. A szent adja át, és hall
dalt. Az jön és nő. Üzen az ég. Jön
az. Eljött az ég ide. Jön és nő.
Jön a szent, jön és nő az. Az ég azt adja. Az nő
mind, Ad az a dal. Az ének ad, az ének nő.
Ámen*

47. lap:

*int. Lám jön. Jön és nő az a dal. Jön a gajd,
az onnan íme. Jön az és nőtt. Íme jön és jön. Nő-
jön onnan! Jön és nő az ének is. Az
jöjjön! Az adjon íme ide! Onnan
jön az imája. Onnan jön az és hoz.
Itt van a szent, és tud. Jön és nő. Jöjjön az!
Száll is át az angyal és nő is. Száll ide, és
nőtt. Eljön. Jön és nő az a dal. Jön a gajd
a dallal íme. Jön az és nőtt. Íme jön és nő. Jön
onnan. Jön és nő az ének is. Az jöjjön! Az
adjon! Jön onnan az imája, onnan jön és
Ámen.*

*tud. Nőjön! Jön és nő, jön és nő. De jön és száll így.
Jön és nő a dal, jön és nő. Jöjjön az! Nő a dal.
Eljött. Szárnyal ide és nő. Eljött ide.
Nőjön az! Az hoz. Nőjön onnan
az a dal! Jön a gajd a dallal.
Íme jön az, és nőtt. Íme jön, jön és nő.
Jön és nő a dal. Jön és nő az ének is. Az
jöjjön! Az nőjön íme ide! Onnan jön
az imája. Onnan jön az és hoz.
Itt van a szent és tud. Jön és nő. Jöjjön az!
Száll is át az angyal és nő is. Száll, és ide
Ámen.*

48. lap:

*jön és nő. Jöjjön az! Az száll is onnan át.
Jön, jön és nő – hallom. Száll is, aztán jön.
Eljött. Jön és nő az a dal. Az ének is. A szent adja
és int. Az jön és nő. Jön az és nő az. Jöjön
az! A szent adja és int. Az jön. Jön ide az. Jön, és
nőtt az onnan. Jön és nő. Jöjjön az
ide! Az íme száll. Az jön, az
jön onnan. Nő íme a dal. Íme nő. A dal jön és nő.
A szója jön. Az íme nő és jött avval (azzal) az által.
Az nő – hallom. Add! Eljött ide és
száll az által. Jön és nő az. Jön, jön a gajd.
Ámen.*

*Az angyal, az angyal de nő.
Jön itt. Itt jön az angyal és hoz át. Az égi dal
jöjjön! Angyal száll. Az égi dal jön, az on-
nan – én hallom. Jöjjön az az égi dal! Jön és jön.
Nőtt és nőtt az égi dal. Jön onnan. Jó az és nő íme
az égi dal. Az angyal az, aki ad onnan. Az égi dal jön és jön.
Az angyal, az jön onnan. Jó az, és nő íme
az égi dal. A szent jöjjön! Az
ige jön és ad. A dal, az száll is át és nő. Jön és nő
az angyal. Nő az a dal. Jön és nő a dal.
Tud az a dal is mindent. Jön a gajd. Jön és tud
Ámen.*

49. lap:

*– azt hallom. Az mind nő. Az
Az ad, és nő az. Mind nő. Jöjjön az.
Jön az ének is a dallal. Az ad és nő íme. Azt add!
Jó és adja. Jön és adja. Az hoz. Add! Nő az
– hallom. Az ige is. Jön és nő az. Jön az és
nő íme az égi dal. Az angyal kinn jön.
Az égi dal jön is onnan. Az ad: az imája.
A gajd ide ad. Az nő és jön. Jön az égi dal,
jön az onnan. Az égi dal íme jön. Nőljön az!
Zengjen! Adja onnan át a dal! Nőtt az
angyal. Nő az égi dal. Jön és nő az is
Ámen*

*Gajdol onnan az. Nő az Úr át és int.
Tud az. Az adjon! Nő az Úr és jön
át ide. Nő és jön fent ide az. Hallja az Úr
azt. Az Urunk hall. Az Úr
hall. Az Úr az ég, az
száll – hallom
azt. Az Úr az. Hall az Úr.
Jön az. Száll az Urunk.
Onnan jön ide az át. Tán az
üzen. Az égi dal int ide. Az száll, és jön az
által. Száll és adja a szent. Az
jön. A szent száll aztán*

50. lap:

az üzen. Az ige ad és nő. Szálljon!
Így jön. Jön tán és üzen is. Szárnyal. Az ige ad.
Az ad, ad, ad is, aki jön. Az
égi dal az. Száll ide az Úr. Jöjj kint! – azt hal-
lom – által. Kapja és nő az U-
runk. Nől által az. Jön ide és ad. Üzen
az ide. Jött az. Üzen a dallal
az íme. Az kinn üzen és jön.
De tud az. A szent jön, az ég is tán
– hallom. Aztán jöjjön az! Jön az és
nő át – hallom. Aztán jöjjön az! Jön az és
nő át – hallom. Aztán jöjjön az az angyal át!

Aztán az angyal nő íme. Az jön, adja és jön.
Az jön. Az ige adja. Jön az, jön íme mind.
Aztán az ég is száll. Az
ékes. Jön, jön és nő az. Szárnyaljon
ide! Száll. Nőtt a dal, dal, dal is
onnan. Az nőljön! Jön az, jó az.
Jöjjön íme! Az jöjjön! Száll ide és jön a dallal az ég.
Az eljön és nő íme a dallal. Ad és üzen
az. Az jön íme és nő íme. Jön az
ide. Az üzen. Jön az Urunk át és int.

51. lap:

Nő és száll. Inti az ég. Nő íme a gajd. De ékes.
Üzen a dal. Az ég nő és jön. Az
nől, az száll, az van és nő. Az ékes.
Jön és nő. Száll az. Jön ide. Nőjön íme és
tudjon! Jön és nő. Az ad, int és üzen.
Jön onnan, Az hoz és nő. Jön
az. Az hoz és ad. Nőtt.
A szent jön. Eljött. Jön és nő. Jön az.
A szent int és int. Nő ide a dal, nő
íme. Jön, jön és nő az. Jön az angyal.
Az jön: az ige, az ige. Jön mind.

Nől és jön. Zengjen kinn az Urunk!
Jöjjön a szent! Ékes az.
Az angyal nő. Az angyal átjő.
Száll az ide. Szállt az.
Nő az és int, int is. Szókkal az ég jön.

52. lap:

*Jön a gajd íme ide és int. Jön és nő íme. A gajd jön onnan.
Jön itten és inti az ég. Nő íme. A gajdod ékes. Ü-
zen az. A dal is. Száll és ad. Száll mind.
Száll az. Nől és ad, ad a dal. Nő – hallom.
A dal eljött, és az mind az égi dal.
Nő az és int. Eljön az, eljön az
mind. Mondja a dal. Jön az és van. Jön mind és nő
az. Zengjen az! Jöjjön mind! Az égi dal
az itten. Az ég az. Ad az ég – hallom. Nő
íme. Nőjön! Szent az a dal. Jön az angyal.
Jön és nő. Száll és nő íme az onnan. Az Úr íme ad.*

*Jön és nő, de üzen.
Üzen a dal, dal, dal útján. A dal jön és nő. Jön a dal.
Átjön és int. Jön és nő íme. A szent jön ide. A szója jön.*

53. lap:

*Az ad. Az jöjjön ide! Jön az.
A szent szárnyal. Jön mind az át.
Jön az ide. Nőtt és jött is. Üzen a dallal.
Száll ide a dallal. Jön így. A szent adja. Jön
és az ad, és jön aztán az. A szent
adja. Jön és adja azt. Az ad is. Az
jön ide és ad, ad, ad, ad. Jött és jön. Eljött
az át. Az nő. Az ég ékes – azt hallom. Nől az ige,
az is. Jön az ige is, és int. Jön az. Adjon és jöj-
jön! Ide nőjön! Jön itt. Jöjjön a dal! Jön onnan és
ad, ad, ad. Ékesen száll. Int és nő íme. Üzen – hallom.*

*Eljött, eljött. A dallal száll. Jöjj!
És jön. Jöjj! Jön az, átjön az. Itt száll. Jöjj! Adja
az ég! Jön és nő ide. Mondja és int az íme. Jön az
átjön az. Üzen és int. Jön ékesen.
Az angyal jön ide is. Angyal jön. Az ég nő és jön.
Jön és mondja íme az. Íme jön át.
Az ég ide. A dal ide ad. Az
jön, és ad az némán. Az ad ide. Az adja, és
mondja számmal azt a dalt itt. Az
szárnyal és nő ide. Az nő. Az üzen aztán.*

54. lap:

*Az nő onnan. Az itt nő. Jön az. Jöjjön!
Nőtt és nőtt az, és jött is. A gajd itt átint.
Az Úr az. Az Urunk ad is – hallom.
Szókkal a gajd az. Jön és jön. A gajd az. Az itt
is jön és ad át. A dal, az száll
és ide jön át – azt hallom. A szent a dallal ad.
Az ég int és jön az. A szent a dallal ad.
Jön és nő. Ide szárnyal – azt hallom. Az ad és ad-
ja. A dal az ég, és ide jön. Az ide ad, ad.
Eljött. Jött. Okkal jön – azt hallom. Jön itt. Jöjj!*

*Aztán
jön és ad át. Aztán nő és jön. Zengjen! Jött, és jön
át ide. Nő az, nő az és int az át ide. A dal ide nő
át, ide. Nő az, nő az, és int az át ide. A dal ide nő.
A szent jön és ad, ad. Jön és ad. Jön ide,
az ide – hallom. Nő – hallom –, és jön ide.
Itt, itt jön íme. Jön és ad. Az angyal ad. Az
ég is ad. Jön ide az Urunk. Mindazt hallom. Az U-
runk ad. Az Urat hallom. Az száll mind. Jön és jön.
Száll és adja. A szent ide ad, ad. Ékes az, és ad is.
Mindaz az Úr itt. A gajd jön. Az Úr ad
– hallom. Az jön. Az jött is. A
dallal az int. Int az ima is. Az Úr az. Az
ima is az. A dal jön.*

55. lap:

*Ide add!
Számmal átjön. Aztán jön a dal.*

*Eljött ide az. Üzen a dallal, és ad, ad, ad.
Az Úr is jön, és száll ide. Az Úr is jön ide.
Jön és jó az Úr – azt hallom. Jön itt ide a dal és tud.
Száll az Úr is, és jön az. A dal jön. Az Úr
is száll – hallom. A dalt is. A dalt, az égit.
Az Úr az, az Úr az, az Úr az, az Úr van. Az Úr is van.
Az Úr, az jön; az Úr, az jön – hallom. Nő az Úr.
Jön az égi, jó. Az Úr az. Száll az Úr.
Üzen a dallal, és ad. Az ide jön. Jön és jön. Int onnan
által. A dal az, a dal. Az Úr ad át
– hallom. Gajdol. Jön íme, és által ad ide.*

56. lap:

Gajdol az a dal. Nől az Úr és eljön – hallom én.
Ide jöjjön az! Az a dal jön ide. Zengjen!
Jajjal jön át. Az Úr az – hallom. Aztán
jön és ad. Az Úr, az jön, az jó. Jöjj! Nő íme
az Úr is. Jön az is a dallal. Jöjj ide!
Az Úr itt van. Ad az ének is. Égi az. Onnan
üzen ide, onnan. Égi az. Eljön. Nőtt az Úr. Az
int. Jön az Úr is. Onnan ad ide. Az ima az.
Arról jön így. Jön és nő az Úr onnan. Száll és jön.
Nőtt az Úr – hallom. Üzen a dallal és ad. Adjon
az! Szállj itt! Jön ide. Jön ékesen az ima.

Az égen ad az így is, és jön. Jön az Úr át. Az
jöjjön át! Jöjj! Az Úr tud és nő. Fenn jön
Az új dallal az is. Nő és ad az Úr. Az ég int is.
Nől az Úr a dallal. Üzent az.
Égi az. Tud és jön. Aztán itt a jaj. A dal is ad. Az ige
tud. A dal, az jön. A dal ide is találja.
Int a dal is. Az ige a dallal ide ad. Jön a dallal ide. Jön
az, és jön az ének is. Égi az a dal. Üzen
ide és jön. Nőljön a jajjal az át! Jön és jó. A jajjal
jön. A szent ad. Jön az, és ad.
Eljött ide. Jön az eged ide mind. Az Úr üzen. Int – hallom.

57. lap:

Ide int okkal az Úr is.
Ad az Úr, és jön itt az.
Jajjal jön az Úr itten, az Úr – hallom.

aztán. Jöjjön! Az Úr is van. Az szent.
Az ének is. Égi az. Az Úr jön, az Úr nő.
Által nő. Az Úr az. Onnan üzen ide.
a dallal. A dal ad. Az Úr jön. Az Úr, az
tud. Üzen az angyallal.
Ad az égi gajdod és nő íme. Nő és ide
szárnyal. Eljön és okkal nő íme. Adja az a dal.
Van az ég. Száll és üzen az. Jött
a dal így. Jön, van és nő az Úr. Az van és
jön oda. Az szent. Gajdol
át ide. Jön az égen ide. Fent nő. Jön és nő.

jön
n n
...hallom
...az Úr
...ahun
...hallom
...az jön
...dallal

58. lap:

*Jön és jön. De nőjön ! Jön itt a dal. Jön a dal, jön
onnan, és ad, ad, ad. Átad és int. Nő íme, és ékes az
– én hallom. Jön íme és száll ide. Onnan száll.
Jön és ujjong. Az ima jön aztán. Jön és nő. Jött. Az jön és száll
ide. Az jön és nő. Nőjön! Akkor nől és hoz.
Nő az ének is, nő az is. Jön és jön. Jön a gajd, és ad ide
a dallal az. Tud az és
adná azt. Jön és
ad onnan. Azt tudja.
Jön íme az ide.
Jön a gajd és ad ide. A szentháromság
adná. Jön.*

n

jön

*Ide jött. Nőtt ide. Jön ide és int az angyal.
Nő át és jön az. Int az és jön. Nőtt is át
a szentháromság. Az az ég. Ad az ég ide. Az onnan
ide. Az, aki eljött ide. Az ének az égi gajd.
Tud és jön ő is. Jön és nő, jön és nő is. Int az angyal.
Által ad a dal ide: az imája. A halál ad, égi az.
Az üzen a dallal ide. Az ima a gajdom is.
Int az, és jön az égi gajdod át. Gajdol az ég, és jön.
Nő és nő a dal ide – én hallom. Az ima az ég.
Jöjj! Jön a dal ide, és nő az. Üzen és nől. Ékes
az ég, és jön az. Az ének is – azt hallom.
A dal nő, az jön. Az ige is. Int és int az, de jön.*

59. lap:

*Az ég jön ide és ad, ad, ad. Az nő és jön. Az jön
itt – azt hallom. Int és nőtt.
Int, nő és int az égi dal. Ide az. Urunk,
adnál dalt ? Az int, int, és int az.
Urunk, adnál dalt ? Az száll.
Okkal tudja az ég azt. Urunk, adnál a dallal ?
Int és ad, ad íme az. Urunk, adnál?
Nőtt. Jöjjön! Nő az és int. Nőtt is. Jön az és
int. Az jön és nőtt. Dalt, dalt, dalt, dalt és dalt is.
Nől – hallom. Az a dallal jön, és int ide át.
De a dal eljött. Száll így ide az, aki jön, aki jön át.

A szent az. Az ének, az is jön*

60. lap:

– hallom. Ide int és jön az égen a szent. Jöjjön!
Hallom: gajdol a dal. Zengjen
az! Jöjjön íme az onnan! Angyal száll.
Ó! Jön. Eljött. Nőjön a gajd! Jön a gajd. Az
Nő és jön. Nő így ide. Jött az – hallom. A szent
jön. Ide jöjjön! Jön – hallom. Nőjön ide! Az ad is
a dallal. Hallja:
eljött. Ide jött, Jöj-
jön át! Hallom:
gajdol. Jön íme,
által jön.
Távol a dal.

Angyal száll. Ó! Jön által és tud. Át-
nőtt az ige is. Tud és nő a szent. Jön a dal.
Jön a gajd. Zengjen az! Jöjj! Az íme jön.
Jön így az angyal. Jött, és száll. Tud a dal így.
Jöjj és adj ide! Az jön. Nőjön! Jön a dal.
Jön és jön által az. Nő az. Jöjjön
az onnan! Ide jött. Nőjön az onnan! Jöjj!
A szent az. Az jöjjön on-
nan! Az így onnan jön a dallal. Jöj-
jön íme! Száll és üzen az. Ide jött, de nő,
aztán ad. Jöjjön az! A szent jöjjön!

61. lap:

Az szárnyal és nől. Jön onnan. Jön a dal.
Adja azt a dal és üzen az. Az ének
ont. Jöjjön! Száll a szentháromság.
Jön a dallal és nő íme úgy. De nő az
ének és danolja. Szárnyal aztán és jön. Jöj-
jön és nőjön az az ég! – én azt hallom
itten. A jajjal eljött. Jön és nő az
ének. Tanulod azt. Tud és nő az.
Jön és ad. Jöjjön a dallal! Íme jöjjön
ide az onnan! Ad és tud az ének. Az ige nőtt. Tud, és eljött ide.

*Jön és jön az ég. Üzen az a dallal. Nő íme az ének.
A szent jön. Jön az, jön a dallal íme. Az ének új, és ad-
ja így a dalt. A szent jön. Az ige új, és adja,
új és adja ide. A szent, az jön. Az nőtt.
Jöjjön és nőjön átal.! Jön és ad az. Jön.
Jön az ige és ad, ad ide. A szent szárnyal.
Nőtt ide az. Inti az égi gajdod. Tud és nő
a halál. Ad a halál, ad. A dal az. Int az
ég ide. Az ének az. Üzen a
halál ide. De az tud és jön. Jön és adja a dalt*

62. lap:

*által itten, által onnan. Az jött itten mind és
mondja. Jön által onnan. Aztán jön az ide.
Jön és mondja. Az angyal jön. Az nő és jön is.
Jött itt, és nő az. Jön által az ide, az íme.
Mind mondja az égen azt íme. Az ima is. Mondja
az égen a dal. Az a szent az. A dal üzen, és
jön az ige. Mondja és mondja az ég. Üzen
az. Adjad! Ad, ad az angyal. A dal
szól is. Az jön. Nőjön ide! Az ige az éked.
Jön a dal: az tud így. A dal üzen, és jön az ige. Jön az.*

*Küldjön ide mindenünnen! Mondja
itt az ima is. Száll az égen. Jöjjön!
Száll itten. Itt jön, az jön. Jön által az íme
ide. Jön az és ad onnan – azt hallom. Az nőjön!
Ad, ad az égen ide. Mondja a gajdod
azt. Jött, és ad a gajd. Jön által az ide. Jön halkan és ad.
Eljött. Az jön ide. Eljött az angyal és
nőtt. Jön a dal, az onnan is. A dal a gajd. Íme
száll. Jön az által. Az jött és ad, ad, ad.
Jön az által. Az jön, az jön. Az íme jön is át – hallom*

63. lap:

*azt. Jön az. Jött onnan is az. Nőjön!
Átjön és nő. Jöjj! – azt hallom itt. Nőjön
az! Aztán jöjjön az! – én hallom. Aztán
jöjjön ide! Nő az itten. Aztán nő az édes.
Angyal az, és adja a dalt. Jöjjön át! Szent az.
A jajjal jön. Nőj és jöjj át! – hallom. Int az ég:
a gajdod. A halál ad. Tud és nő. A halál adna.
Égi az, és tud az. Az égi gajd nő íme. Nő minden.
Az nő, üzen és jön. Jön a gajd íme, minden jön.
Az íme jött. Az száll és tud. Így üzen az. Adjon!*

*Távol a dal. Jöjjön ide. Onnan jön és nő.
Nő az és üzen. Jöjjön onnan! Átjön így
az. Jön itten íme. Jöjjön onnan! Átjön így
az. Jön itten íme. Jöjjön! Üzen és jön
az ég ide. Jön a gajd. Tud és ide ad. Áldjad!
Jöjjön az eged is! Jöjj itt! Jön is a dal – hallom.
Az jön. Jöjjön! – azt hallom. A szent ákes, és
száll. Jön a dal. Az angyal ad, ad az.
Ad az, és nőtt – hallom. Így ad. Jöjjön!
És tud az, és tud. Eljött és üzen mind
a dallal. Száll az ide is. Jöjj által!*

64. lap:

*Íme jön itten. Jött is. De tud íme. A dal nő íme. De tud.
Itten nő és ad. Szárnyal. Jön, de tud is. Íme jön és jön. Az
Szárnyal és nő. Jön, de tud is. Égi adá azt. Nő és ad.
Jöjj! De tud. Jöjjön! A dal nő és jön. Eljött
a dal. De tud – azt hallom. Az angyal ad dalt és üzen
az égen. Kinn mene
a dal. Íme eljött. Íme jöjj! Eljön ide.
Gajdol és jön íme
a dal ide.
Az átjön.
Távol a dal. Nőjön*

*az által ide! Eljött mind a dallal. Nől ide az,
a jajjal onnan az. Jön az, az jön. Jön, aki ad
dalt. Ide ad. Mondja íme a dallal. Ide jön és hallja. Jöjjön!
Jön ide és ad dalt. Ide ad dalt, ide. Az a dal jön
aztán ide. Az jön ide. Jön és ad, ad azt. Az jön ide. Jön
és nől – azt hallom. Hoz és jön. Az jön ide, az jön.
Eljött. De száll a dallal. Idejön – hallom. A dallal ide.
Jöjjön és adja a dallal ide! Azt mondja: íme a dal. Eljött
a dallal ide az onnan – hallom. Hoz, és eljött – hal-
lom. Szent az. Az ide ad és nő íme. Jön ide onnan.
Az jön ide és nő íme. Jön, de nő az. Az jön ide és nő íme.*

65. lap:

*Távol a dal. Olykoron nől. Eljött
a dal ide. A dal ide eljött. Azzal adja azt a dal.
Az átad. Adja az a dal itt. Az jön: a dal.
Az jön. Eljött. Int és nől. Aztán nő íme. Jöjj szent
át a dallal ide! Nő és ad. Az jön ide az égen. Ím a dal is
száll – hallom azt. Az jön ide és nő íme. Jön a dal és tud.
A dallal ad ide, a dallal ide. Az tud és ont. Eljött.
Nő mindaz és száll. Jön és nő, és az onnan íme át-
jön a dallal ide. Ad a dallal ide az, és tud. Üzen
az által ide. A dal jön. Ide az száll
át: az angyal. Jön, jön és nő az égen, és adja*

*íme jajjal azt. Az szárnyal által. Így ő
jön. Jöjj! Jön a gajdod. Száll a szentháromság az égen által.
Így ő az. Eljött által. Így ő a szentháromság a jajjal.
Az szárnyal. Az ő és ad. Adja azt a dalt. Nő íme. Jöjj!
A szent, az gajdol.
Száll és ad az.
A szent jön.
Hallom: gajdol.
Jön íme és ad ide.
Adá és jön.
Távol a dal.*

jött és jött

66. lap:

*A szent, az eljött. Nőjön az ég és jöjjön onnan át!
A dal is jöjjön! Az égi gajd itt üzen. Az mind
nő és tud a dallal. Az ének, az van mindazokkal. Az aztán
onnan ad is a dallal. Az ének tudja mindazokkal azt. Az
van mind. Nő és tud a dallal. Az ének aztán onnan is. Az azt
mind. Nő és tud a dallal az ének, és jön onnan is. A dallal az ének tud-
ja mindazokkal azt, és jön onnan is az. Fújja az
égi azt. Jöjj! Nő és ad is. A gajd jön, és íme ad is azokkal. Aztán
átjön az angyal is. Jön az angyal is. Az angyal int: tanuld! A szent,
az ide jött és adja azt a dalt onnan. Int az és ad által.
Nő íme. Jöjj! A szent az, aki száll a dallal. Nő*

*a tájon a dal. Adja a dallal, a dallal az ég.
A gajd nő íme. Az ima nő. A dal jön, az
jön mind. Az égi gajd nő íme, és mondja íme. Az int és ad ide át. Az
jöjjön! Az ige van. Az angyal nő és nő. Nő is az.
Jön aztán. Az jön és adja a dallal. A dallal
adjon! Jött, és ad. Jő az onnan, a dal ide.
Nő és jön a dallal. A dallal is jön át az. Az égi gajd
nő íme. Mondja íme. Az int és ad ide. Szóljon az és
jöjjön! Az égi gajd nő íme. Száll és jön. Van az égen.
Jöjjön! Adjad! Ad, ad az angyal. Jön
íme és nő. Nő az égen. Átnő az. Aztán jöjjön*

67. lap:

*ide! Nő íme azzal az. Nő íme. Jöjj! Adjon is!
Üzen ide. Jött az. Jön az onnan ide. Az int és ad ide.
Minden angyal adja azt a dalt. A dallal nő íme ide.
Az égi gajdod nő íme. Ide száll az, és adja azt a dalt.
Jön és ad. Jött. Adja azt a dalt onnan. Adta az, adta az
– hallom is. Nő íme. Jöjj!
A szent, az gajdol.
Jön íme azzal.
Száll és jön
a tájon a dal.*

*Eljött. Száll az át. Nőjön az az égen!
Eljöjj, eljöjjön az! Jöjj! Adja azt a dalt az, aki. Onnan is
az itt. Jöjj! Adja azt a dalt az. Jöjj! Az nőjön onnan ide!
Az ég ad. Adja az a dal onnan és száll. Ide ad az ének, és nől az ének is.
Átjön onnan. Száll és ad. Szárnyal és adja
a dalt ide. Majdan az ég jön ide. Jön a gajd onnan.
Nől az. Szárnyaljon! Adja az a dal onnan.
Jön onnan, jön onnan ide. Nő íme a dallal és üzen
az. Az ég jön ide. Jön a gajd. Az nőjön! Jön és ad. Szárnyal.
Nőjön! Jöjj fenn! Jöjjön az! Jöjj ide! Jön és nől által
a dal ide onnan át. Adja az a dal onnan. A dal jön.*

68. lap:

*Jön az, aki átjött. Az angyal a dallal üzen ide.
Szálljon ékesen! Jön e tájon a dal.
Az ég eljött Nől és jön az. Az angyal, az jön.
Jön az és üzen ide. Szárnyal az és jön. Jön és ad.
Nőljön az! Az angyal jön. Eljött.
Szálljon! Nő az és jön. Jöjj! Szárnyal az ég.
Eljött. Jöjj! Az ide jön. Adja az a dal. Tudjon
az! Adja a dallal, a dallal által.
Az szárnyal, az jön. Az angyal szárnyal
ide és halad. Adja azt a dalt onnan. Az jön:
az égi. Az is onnan. Az jött. Eljött és*

*e tájon ad az. Angyal jön. Az ad, jön, és a dalt adja.
Nő íme ide. A szent angyal ad a dallal és üzen.
Ide száll az, aki eljön ékesen, és adja ide a dalt.
Nő íme ide. Üzen és ad az, aki eljön. Száll és szárnyal
átal ide a dal és üzen. Ide száll az, aki eljön
ékesen. Adja az angyal Jön az, ide jön. Jöjjön,
jöjjön így! Jön az és nő az. Az ad az égen ide. El-
jön, száll és jön. Az angyal az, aki eljön és ad. Ide ad-
ja az, aki eljön. Száll itt a dal. Üzen ide és
száll az, aki eljön ékesen. Aki száll íme a dallal, az jön.*

69. lap:

*A dal adja. Jön a gajd ide és adja. Jött ide. Jön a dal,
és ad az. Adja az a dal azt. Áldjuk őt!
Adja azt a dal onnan! Az ének nő. Áldjuk
az eget! Száll és adja az a dal. Jön az ének, jön onnan és adja. Áld-
ják őt! Adja azt a dal onnan. Az ének nő, az ének is.
Szállt onnan. Jöjjön! – azt hallom én. Jön az angyal
és tud. Adja az a dal. Az égi gajd nő íme. Nő át onnan a da-
lom. Nő íme. Jöjj!
A szent, az gajdol.
Jön íme és áld. I-
de az átjön
e tájon a dal.*

*Tud és nő íme az égi gajd, és jó. Az ég az. Jöjj! Nől onnan – hallom
is. Nő íme. Jöjj! A szent,
az jön íme. Áldjad!
Ide átszáll. Jön
a tájon a dal,
a tájon a dal. Angyal száll itt. Száll az
a dal, száll a jajjal. Jöjjön a dallal át!
Az jön. A jaj ad és nő ide. A dal van. Jön és száll
itt az. Adja az a dal onnan. Jön az ide. Az jön és áld...
Száll azzal az ég. Adja az a dalt mind. Nőtt.
Áldja őt! Áldják! Jön át. Adja az a dal – hallom –*

70. lap:

*onnan. Íme onnan jön és nő. Ide száll, és nő ide. Az jön
ide. Jön által. Ide száll és nő íme. Az jön és nő.
Ide jött el az. Adja az a dal onnan. Jön a dallal.
Jött, és ad. Jöjj aztán! Nő által, de száll. Jön ide és nő.
Íme száll, és nő íme. Jöjj! Üzen az. Az jön ide,
az onnan. Íme onnan jön. Nő által. Jön és száll. Nő ide.
Az jön. Üzen az ég és ad is.
Jön a gajd és ad az. Jöjj ide! Jön mind –
azokkal át. A gajd jön onnan. Az égi dal az. Jöjj!
Int és jön a dal. Átad az ima, ide ad. Nő íme az égi gajd
át. Az száll és ad Az égi gajd jön. Adja az a dal, adja ide.*

*Ide, ide jöjj! Száll az és jön. Adja az a dal ide és nő íme.
Száll és üzen az. Jön és adja az a dal onnan. Van és
nő íme az égi gajdod. Tud így, és üzen az. Az jön, az
száll, az danol. Az is jön, és ad is. Jön az. Az jön: a dal.
Tud és nő is az ég. Az ide ad által mindent.
Ad az égi gajdod. Jön és adja Jön az ide és ad által.
Nő íme a gajd át. Az jön által dalokkal. Az jön íme.
Az égi gajdod ad ide. Int az égi gajdod és jön. Jön mind dalokkal.
Száll onnan és ad az égi gajdod. Jön és nő íme az égi gajdod.
Az angyal ad és jön. Szent az, és jön ide. Nő az.*

71. lap:

*Száll és eljön az angyal, aki eljön és ad. Ide adja.
Az eljön, száll és ad a dallal. Üzen ide és száll az,
aki eljön ékesen. A dal az íme. A dallal aztán jön.
Ad az, aki átjött: az angyal. Az a dal üzen ide.
Száll és jön ékesen. Jön e tájon a dal.
Íme az angyal adja azt a dalt. Ad, ad, és ad. Nő íme
ide az égi gajdod. Nő íme ide. A gajd száll a
dal által ide onnan. Jön és nő. Adja az a dal és jön
az onnan. Íme int által. Az jön, és üzen az.
Jöjj által! Adjon! Száll és nő íme az. Adja az a dal. Száll ide
és tanul. Adja azt és hallja a dalt – hallom is.
Nő íme. Jöjj! A szent, az jön
íme által.
Jön e tájon a dal
ide is tán. Jöjjön a dal! Angyal jön.
Az ide jön, és ad a dal. Nő íme ide, és üzen ide.
Az angyal ad dalt. Nő íme. Ide száll az, aki eljön
ékesen. Adja ide dalt. Nő íme, és üzen ide az,
aki eljön. Száll és szárnyal által, és ad a dal.
Nő íme. Ide száll az, aki eljön ékesen. Jön és adja.
Angyal jön. Az ad és jön. Jön és jön.
Így jön az. Nő az, és ad az égen ide az, aki eljön.*

72. lap:

*A tájon ad az a dal is. Onnan nő az. A dal
így az. Adja az a dal, adja az a dal is onnan.
Nő az itt és ad, ad. A dal, az adja azt. Adja az a dal.
Az itt jön. A dal ide is. Onnan száll – hal-
lom. Adja ékesen a dal. A dal itt jön, és száll ide.
Zengjen! A jajjal eljött – hallom. Így a dal is ad.
Száll az és jön. Azt adja az a dal. Eljön. Jön a dal.
Az eljött, és adja ékesen is az. Itt azt
adja az a dal. Az ének, az nő. Az nő, és jött fenn
– hallom. Úgy jön, úgy jön az. Jöjj itt! De száll.
Adja az a dal – hallom. Adja a dal. Nő íme, és jött.
Az szárnyal. Jöjj ékkel! Eljött így a dallal is. Nő az.*

*Szárnyal aztán ide az. Nőjön és jöjjön is!
Az jön. A dal ad ide és nő íme. Jöjj
szent onnan! Hallom: gajdol. Az angyal az ige. Üzen
az égen az a dal. A zene jött ide. Jön és jön. Jöjj onnan
– hallom. Gajdol az és ad, ad, ad. Ad az és nő.
onnan is – hallom.
Gajdol. Jön íme.
Az ad és ad
ide – hallom azt. Át-
jön a tá-
jon a dal.*

73. lap:

*Az onnan jön és int ő. Nőtt, nőtt és nőtt a dal ide.
Az jön íme ide. Jön az, és ad a dal.
Nő íme az angyal, és száll itt az ide.
Szárnyal onnan az és hoz. Jött, és ad onnan.
Jön az. Az ige ad. Az angyal eljött. Szárnyal
az onnan ide. Jön a jajjal. A dal jön és ad.
Az onnan eljött: az angyal. Jön az.
Szárnyal onnan az ide. Jön. Áldják!
Ide az égi gajd ad a dallal. De a jajjal az
jön. Az a dal nő íme ide. De a jajjal az
ad ide. Az ige is. Jöjj át! Adja az a dal és üzen az.*

*Az ide száll és int. Jöjj, dal! Azt áldják!
Nő át. Adja az a dal onnan. Tanuljon! Nő és
adja az a dal. Jön az égi gajd ide. Nő íme és int onnan. Üzen az.
Az angyal száll. Itt jön az, és ad
a dal. Nő íme ide az és ad. Jön az. Tudjon!
Jön és adja. Jön íme, és adjon is! Ad a dal.
Nő íme ide. Jön az onnan. Az ige van és jön. Jön
onnan. Lám, onnan jön az ének. Jön az, és ad a dal. Nő íme
ide. Jön az. Jöjj aztán! Jön és hallja. Jön
ide által a dallal és ad. Jön az, jön onnan. Jön
ide által és ad a dallal. Nő íme ide. Jön az.*

74. lap:

*Ide száll által a dal onnan és nő az. Jöjj, és nőjön
ide az! A dallal nőtt az ég – hallom. Adja az
a dal. Száll és nő az. Jöjj, és nőjön az! A dallal
nőtt az ég – hallom. Adja az a dal. Száll és nő az.
Jöjj, és nőjön az! Jön ő onnan és ad. Jöjj! – hallom. A dallal
nőtt az ég – hallom. Adja az a dal. Száll és nő az.
Jöjj, és nőjön az! A dallal nőtt az ég – hallom.
Adja az a dal. Száll és nő az. Jöjj, és nőjön! – hallom.
Jöjj át onnan, jöjj! Adja. Jöjj! De nőtt az ég: az égi gajd.
Ide nő íme onnan az. Jön a gajd. Jön és ad, ad onnan az ige.
azokkal. Az ég ide is. Jöjj át! Nő íme. Jöjj! Üzen az. Jön*

*A halál. Jöjj ékesen! Nőjön így fenn! – hall-
ván azt. Gajdol. Jön és int is mind. Nő az
ige onnan. Az ékes. Az nőjön! Tud az. Nőjön! Íme az ad.
Jön a szent angyal ide. A szent jön és ad. Jön és
ad, ad, ad. Jön az és nő. Jöjj! az ékes. Az Úr
az. Ő nő íme. Elszáll az. Adja az a dal.
Jöjjön az. Jön az ének. Az jön: a dal, az égi gajd – azt
hallom. A dal is nő íme. Az égi gajdod a dallal.
Ékesen száll és nő. A szent ad, az adja
a dallal. Az égi gajdod nő íme. Nő íme az égen.*

75. lap:

*Nő és nő fenn. Adja azt. Üzen az a dal
onnan. Az a dal nő fenn – hallván
azt is. Az a dal száll. Ide adá. Jön és
adja által ide halkán – de hallom. Ide jön át
a dal. Jön íme át ide. Jön így át ide.
Az ég jön onnan. Az van, az jön és nő mind-
az. Az jön íme. Az angyal ad, az ad, ad. Jön
lám, és ad így. Nő íme onnan Az égi gajd íme hoz ide.
Jön át az égi gajd íme, és ad a dal. Átint ide és nő.
Jön íme az égi gajd. A halál ide nő íme. Jön és üzen.*

*A dal jó, a dal nő így. Jöjjön! Az ég hall. Jöjj!
Adja az a dal. Az ima, az ima... az szárnyal.
Az ég jön. Az ima, az ima az – azt hallom,
azt hallom. Az ige jön, és jön az ég. Jöjj! – én
hallom. A szent ad, az átad
ide. Az ige nő. Az jön. Int onnan a szent
– hallom. Üzen a dallal. A dal azt inti
– hallom. A gajd adja is. Jöjj! Jön az.
Eljött. A szent az és jön. Nő az és jön. Jöjj így fenn!
Áldják azt! Az íme onnan nő és nő. Adja az.*

76. lap:

*Jön íme az égi gajd. Jön
ide és nő íme. Száll a
halál. Jöjj! – hallom.
Az üzen. Jöjj! Nőtt és jött.
Jöjjön ide! Tud és nő. Aztán jön. A dal az ima.
Az ima az. Az angyal, az jön és ad. De nő az.
Jön. Jöjj ide! Jön és ad ide. Nő az. Az ég száll. Jöjj
ide! Jöjj át! Az ima az, az ima az. Jön is az. Jön
az ének, az jön. A dal, a dal is. Átnőtt
a dal. Jön az a dal – hallom. Inti is aztat.*

*A szent nőjön azokkal. Jön Eljött.
Tud és nő lám – hallva. Mind küldjön! Azokkal száll,
azokkal jön. Tudja. Küldjön azokkal! hallva – jön itt.
Jön és száll. Nőtt az eljött. Száll az ide.
Adja – hallva, hallva. A szent, az elméne
hallva azt. Dalokkal hallván jött fenn.
Hallván az üzen és nő. Jöjj itten! Gajdol
ide az. Van az, az is. Ad az ide.
Az üzen – hallom. Gajdol és jön íme. Száll ide
a dal. Jöjj! Hallván – jön. Jön az itt. Jöjjön a dallal is az ide!*

77. lap :

*Adja az ének és jön – hallom. Így küldjön! Jő az
égen ide, és adja az égen. Az égen hallván a dalt, az üzen. Azt
hallva is jön. Jő az mind itt és adja. Jő az. Jön az
itt és adja. Jő onnan és adja. Jön a dal és adja. Jő
minden és adja. Jő jajjal. Jő az ének. Az égi gajd
jön, jön onnan a dallal és adja. Jön által mind és adja. Száll
és adja. Nőtt. Jő itt az ide és adja azt. Nőtt. Jöjjön a dal
ide onnan! Nőtt és jön. Adja az a dal. Jöjj onnan! Jön
az ég ide és adja – hallván. Hallván az inti. Jön és száll. Itt
jön. Jő az, jő az ide. Jő az a dal és mondja. Jő.
Jön és szálljon is! Adott és nőtt. Jöjjön! Jöjj dal ide! Nőtt. Jő
és int. Jön és jön az ige – hallván. Hallván azt, üzen az.
Nől és jött. Jő az onnan. Az angyal adván jött. Eljött.
Az üzen és jön. Jött is el. A gajd ad. Az jön – hallván. Jő
onnan. Jön az, és üzen az a dal. Jöjj, küldött! Nő-
jön a dal! Ide adja. Jő és jő a gajd, és adván adja. Jő
és tud. De tudja. Jő azokkal adván. Jő és ad, ad.*

78. lap:

Jő az. Nőtt és jön – hallván. Hallván tanít. Nőtt és jön íme. Jő és nőtt az égen. Jöjjön ide! Nőtt és jő. Jöjjön dallal az ég! Jő a dal és nől. Adja az ég! Nőtt. Jöjjön! Az van és nőtt is. Jő az. Nőtt és jön. – hallván. Hallván tanít. Nőtt és jő íme. Itt nőtt az ég onnan ide. Nőtt és jő. Jöjjön onnan az ég! Jöjjön onnan és adja az ég! Nőtt, és jöjjön! Az van. Jő az. Jöjjön! Nőtt, és jöjjön! Hallván – int. Nőtt és jön. Onnan van. Jöjjön ide és adja! – hallván azt. Üzen az és tud az. Az üzen. De tud.

Tudja, tudja a gajd. A gajd az. Küldi az a szentháromság azt. Jön az ide. Nőtt az égen a dal. Jön a gajd által. Az a dal ide adja. Jön az, és ad az a dal azt. Hoz az a dal. Jön a gajd által. Az jő: a dal. Jön a gajd. A gajd száll, az száll, az tud. Jön és nő ide onnan. A dal adja és jön. Jő. Jön a gajd. Jő a dal és javallja. A dal javall. Száll az a dal. Jön a gajdod. Száll a dal. Eljött. Jő a dal és javall. Az nőtt és jön. Jön a gajd, jön a gajd. A dal jön, az jajong. Ide jön, ide és ad. De mind jön. Nőtt és jön mind. Az ég jő. A dal jön, és adja az ég. Nőtt, és jöjjön! Az van. Nőtt, és jön is.

79. lap:

*Nőtt az. Nő a dal. Nő a dal.
Ujjong azokkal, ujjong. De ujjong.
Nől az és jön által. Az ég jön ide és mondja.*

*Eljött ide. Jön a dal, és hoz a gajd. Minden nől.
A dalt adjad! Jön és int a dallal is. Nől az és int.
Jő és int az égen ide az, és ad mindent. Az jő
az égen. Jő és nő a dal. Jön a gajd. Nőjön ! Ujjong mind.
Az angyal ide szókkal száll. Jön a gajd. Jő íme, jön az. Jő
a dal és ad így. A dal eljött. Az ige a dal, az nőjön!
A szent ad. Nő a dal. Jön a gajd. Nőjön az íme a dallal! Jön a dal.
Így az eljött. Ad és nő a dal. Jön a gajd és nő. Eljött ide. Eljön ide és nő.
Eljön az ima, az ima. Az íme: az ad. Int is az ige ide.*

80. lap:

*Adja az a dal mind. Nőtt. Áldjad! Áldjátok!
Adja az a dal – hallom. A dalt az adja. Jön a gajd ide és adja.
Nőtt ide onnan a dal, és ad az. Adja az a dal. Azt
áldjátok! Adja az a dal onnan. Az ének nő.
Áldjátok itten! Adja az a dal. Az ének jön onnan jaj-
jal. Áldjátok! Adja az a dal onnan. Az ének
adja. Az ének is jön át onnan. Jön, jön és találja. Az jön:
az angyal íme. Adja az a dal. Az égi gajd nő. Íme nőtt
onnan. A dalom is. Nő íme. Jöjj! Üzen az. Gajdol
és jön íme az ide. De száll. Jön át a dallal*

81. lap:

*az Urunk – hallván. Átlát a halál
is. Jöjj át! Gajdol. Átjön és száll – hallom. Ad és
nő is az angyal. A dal üzen az égen. A dal, az nő ide.
A halál is. Jöjj át! Gajdol az és ad, ad, ad, ad – azt én
hallom. Az ad, ad, ad, ad. Az nő, a dal is – hallom.
Gajdol és jön íme az ide által. Jön e tájon
a dal, átjön. Tudjon a dal! A dal száll.
Jajjal jön. Eljött a dallal át. Az jön. A baj ad és nő.
Az a dal van és jön. Száll itt az. Adja az a dal, adja.
Jön az ide át. Az jön, jön és ad. Jöjj! Száll az, száll az égen.*

*Tud az égi gajd. Az a dal ékes. Az ige jön, átszáll.
Áldják! Ide a gajd nő. Áldják! Ide az ég jön át. De adja.
Tedd jól! Az eged így jó... A gajd az. Ó nő íme.
Itt áldják a dallal! Nő íme. Tanuljad! Danol az.
Nő íme az égi gajd, és üzen az ide itt is. Átad az Úr. Jöjj!
Áldjuk aztán! Az ad, ad, ad, ad is. Te áldjad!
Mondja az, mondja a gajd. Áldják! Át-
nő. Adjad ide! Az égi gajd az – hallom. Az Urunk az – hallom.
Jön az ének – hallván – jön. Áldják! Átnőtt és ad ide.
Nő a dal. Jöjj aztán! Ide jött. Fenn jöjj, dal! – hallván.*

82. lap:

*Jön és jön. Zengett az. A halál is.
Te Úr jöjj! Az jön. Szálljon is! Jön ide. Halljad:
a dalod jön, az jön. Halljad: de
a dalod ide jött. Jön ide és int. Halljad: de száll itt.
Száll itt a dal és nő itt az. Az Úr jöjjön!
Ide ad. Áldjuk! Jön az Úr, jöjjön!
Az ég adja át azt. Halljad a dalod! Áldjad!
Az ég adja is mindazt. Jöjj adván! Áldjuk! Jön és
jó az Úr. Jöjjön! Áldjad te azt!*

*Az a szent száll. Minden a gajd.
A messiás az. A gajdod itt találja.
Nő! Áldják! Tanít és ad ide. Fenn nő az és tud.
Jöjj! Az jön, és eljött így. Ad ide az. Jött. Jöjjön!
Jön és ad az. Az jön, az ide is jön. Az hoz és jön. Int
az ég és nő. Akkor nő! az Úr. Jöjj akkor. Száll onnan
át a halál is. Az Úr jöjjön! Ad az ide: a halál.
Ékes az Úr és jön. Az jön és száll ide. Nőtt az – hal-
lom. Jöjjön és adjon! Int az a dal. Az jön,
az jön át, az nő. Száll az. Jöjj! Szárnyal és nő.*

83. lap:

*Jön az ég. Száll és tud. Danoljad! Jöjjön ő! Tanuljad!
Jöjjön! Tud így, és ad onnan. Az égi gajd jön és ad. Idejön
és tudja. Áldjuk! Int, nő és jön a gajd is. Áldjuk! Jön
ide. Áldják! Jön e tájon a dal és találja.
Int és száll aztán itt. Jó és szárnyal is. Jön a szent,
és szárnyal. Áldják mind! Az Úr jöjjön ide!
Az jó. Azt áldják, áldják is. Jön. Áld-
ják mind! Ide ad, ide ad, ide a dal, dal, dal. Ad a dal.
A messiás jöjjön! Hoz és jön az.
Ide jön az. Áldjuk mind az Urat! Jöjjön az! Jó és*

84. lap:

*ad, ad. Adja, adja, adja, és int is.
Int az mind. Lám, nő íme ide az ige onnan.
Adja. De ad, ad és int az. Jön aztán.
Így jön ékesen aztán. Jön és tud.
Tudja az ég. Eljött és tud.
Jön az ég át. Eljött.
De nő és int. Jön és tud így az égi gajdod is. Áldják! Jön a gajd is át.
Az égi gajdod is ide. Jön a gajd is át. Jön által, jön. Jön a gajd is át. Az ige. Jön a gajd is át.
Ő ide is nőjön! Az égi gajd ide. Az ige ő. Adja által. Áldják az igét!
Int, jön és adja az ég ide. Az ige ő. Ő de nő. Jön és jön ő ide.
Az tud és adja. Danolja. Az tud és adja. Az ige tud és jön. Az tud.*

jövel

*Idejön az égen, ide. A gajd jön – hallom. Jön ide, jön. Jön az angyal
íme. Száll ide és int. Eljött. Az jöjjön az égen ide!
Íme az angyal jön; az ad az égen ide onnan. Angyal
jön, és jön is az égen. Az ég eljön és ad. Eljött. Nő! és ad
– hallom. Jön a gajd is át. De nő. Jön és jön ő. A dal onnan.
Eljő a dal, az jön. Az ég eljött. Áldjad azt!
A gajd nő onnan.
Küld ide a dal és ad.
Itt az angyal.
Száll az, aki jön át.
Gajdol és ad ide. A
szent ima ad is.
Hallom: gajdol.*

lám lám
lám lám
lám lám
lám lám
jön a dal

85. lap:

*Íme a dallal szárnyal. Jön és ad. Jön át. Jött: adja
a dallal az, a dallal. Az ének a dal. A dal itt jön. Az nő és jó.
Az angyal jó és nőtt. Int ide és ad a dal. Az száll aztán
ékesen. Jöjjön a dallal és adja! Int azzal. Tudjon!
Íme az ég eljött. Jöjjön! Jön a gajd. Szárnyal az.
Aztán jön is. Adja a dal itten aztán. Az, aki... át
a dallal. Az angyallal jön. Lám, jön az égen ide
aztán. Jön ide azzal. Jön ide, jön ide. Az angyal jön az
égen... Jön a gajd, nő és jön. Jó az angyal, jön az égen. Ide
jön. Jó az angyal az égen ide. Aztán jön az égen ide.
Jön az, aki int át. Az eljön aztán. Jön ide az angyal.
Jön az égen és ide ad. Ad az égen, ide ad. Ad és jön. Jön
az égen ide. Az ég az – onnan. Jön az, aki int át. Az*

*az ég eljött. Jöjjön! Jön a gajd, szárnyal. Száll
aztán ide. Itten jó és ad. A dal ide nő és jön. Ide nőtt és jön.
Tudjon! Jöjjön a dallal! Íme tudjon! Onnan az ének jön.
Int és jön. Ide nő, ide ad, ide jön. Az üzen:
az ég és jön ide. Jön által. Jön az ima és ad ő. Jöjj! A szent, az
nő és jó. Van az angyal. Tud az. Jön és adja.
Száll az és ad az. Mondja a gajddal.
Ad és nő ide. Nő íme az ima is. Mind az égen száll. Tud
az és jó. Száll és száll az – hallom. Így jön az, jön.
Eljött. Jó az égen. Akkor nő. Ide nő, ide és ad
a dallal mind. Adjad! Int és ad. Tudjon! Az száll, az égen száll.
Eljött. Jön az; ő jön és nőtt. Adja az a dal. Az nől:*

86. lap:

*a dal. Az jön, és jön is. Száll ide az égen az. Jön az. Jön
ide, jön ide. Jött, eljött ide az ima. Ide száll és ad, ad, ad.
Nő és jön az égen. Hallom: gajdol. A szentháromság néz át.
Eljött íme. Jön: az ige az. Száll az és int az onnan.
Az ige, az is. Az ima ide jön. Száll aztán át. Ó! Át-
jön. A szentháromság néz át. Ide jött a dal. Jó íme ide.
Jó mind. Jött is. Az angyal ide nő, és ide ad. Ide jön
a dallal, ide aztán. Az ég tudjon! A dallal száll az ég.
Ide jó. Szárnyal itten az, aki int át. Ide jött, és adja
a dallal, a dallal. Az ének dal, dal itten. Az nő és jön.
Az angyal jó. Jött. Adjon! Jó és ad a dal. Az ég száll aztán
ékesen. Jöjjön! Találja és inti onnan. Tudjon íme!*

*A dal ad és nő ide. Az jön aztán. Átjön. Tudjon! Ad
az – hallom. Int az át aztán ide.
A dal ad. Az néz ide. Az ige az – onnan. Az jön így. Néz és tud-
ja. Nő és jött. Az égi gajdod az. Az égi gajd az.
Az ide nézzén át! Jön ide és száll. Jön és adja. Nő, és
jött az. Jött és néz át mind – hallom. Az ima
íme nő az égen. Az ige jön, és néz az ima. Az ég,
az int és danol. Eljött az ige is. Az ima ide
int, az int. Száll az ima. Az égi dal ad.
Az imád jön az égen akkor. Nő a halál. Az
néz át. Íme gajdol és ad. Ad az ide:*

87. lap:

*az ige onnan, az is. Az int ide, az is. Az üzen,
a dal is. A dalod, az ad és ide jöjjön! Jön az ég.
Az eljött. Jöjjön az Úr! Áldják! Az ima, az üzen.
Az égi gajd az. Aztán az égen a dal ad. Az ige jön onnan. Az
üzen a dallal. Az ige jön, nő és ad, ad, ad. Int a dallal
ide az égen. Jön, és adott onnan. Jó íme. Jöjjön az! Az ige
onnan. Az angyal szent. Az égen jön az Úr – hallom. Az U-
runk ad, ad és jön a dallal aztán. Az ige az. Ü-
zen is mind. Az tudjon a dallal! Jó
az ige és nő az égen. Eljött ide az Urunk, és ad, ad és jön
a dallal ide. Jön ide az ima. Száll onnan és jön az ige.*

*Onnan ad, ad, ad és int a dal. Nőtt – hallom. Aztán jön
és tud az ég. Jön és int a dal. Nő a dal és ad, ad, ad.
Tud és nő. Ont ide. Nőjön! Tud és nő a dal itt.
Tud az ég. Ont és nől ahun a dallal. Az égen ékesen.
Az égen az mind. A dal jön íme ide. Az ég aztán
jó. Eljött. Int is aztán. Az jó íme. Onnan nő
– azt hallom. Nő és nőtt az Urad. Így az Urunk
ad, ad és jön a dallal. Az ige néz. Nől, hoz és jó.
Eljött az angyal Jó az. Jó és szárnyal az ég
ide. Jó az és nő. Jöjjön az angyal! Jön az, jó.*

88. lap:

*Jön és adja. Jó onnan és nől. Jó az ég és ad, ad.
Az ég ad, ad. Idejön a dal és ad. Jön ide a
dal és ad. Jön az, jó. Jön az is. Ide jött. Ad
át az. Jön a dal. Nőljön az! Az talál-
ja és inti. Száll ide. Jó az át. Eljött az angyal. Jó.
Eljött a dallal.
Üzen ímeide az angyal.
Jön és ad ide. Arról jó és ad.
Jön ide, jön. Jöjjön
a dallal, jöjjön! Íme
az adá.
Jön ide át a dallal.*

*A dallal, a dallal jön és nő ide, a dallal. Int a dal,
és adja a dal. Száll a dal ide. Aztán ide int az ének,
és adja a dallal. Jó íme az ének is. Száll, jön és nő ide.
Jöjjön! Jöjjön által! Az ima jön és nő ide. Jó.
Jó és jó az. Nőljön! Az angyal is száll, az
száll ide. Jó az és nől onnan. Hallom: ad, ad is.
Jó és nől a dal ide. Jó az ige, és nőtt ékesen. Hallja azt.
Hallja azt. Jó az és nől. Jó mind és ad, ad.
A dalt adja a dallal. Üzen ide. Gajdoljon! Jöj-
jön ide! Szárnyal, jön és ad az onnan. Ide adja. Jön át és
ad, ad ide. Int és jön az, jó ékesen. Nőtt, és jó.*

89. lap:

*Száll az onnan. Jön az és nőtt. Hallom: nő. Ó! Jöj-
jön! Nő arról és lát. Nő és hoz. Ide jön. Nőjön! Nőttön nő. Ide jön és
nőtt. Jön és gajdol. Adjál! Jön a gajddal. Nő az ég. Jön a dal, és ad az ég
ide dalt. Adjál! Nőtt. Jön és száll. Adjál! Eljött
át, és ad ide – hallom. Nőtt a dal. Az száll és ad. Nőtt
az. Nőtt és jött az onnan ide. Ide jön és ide ad. Az nőtt és jó.
Jó és nőtt. Eljött.
Nőtt az az égi gajd.
Az nő íme. Jöjj!
A szent, az gajdol.
Jön íme az. Jött ide-
át az. Átjön
e tájon a dal.*

Azt hallva, az azt

*Eljön és ad. Jön ide. Nőtt és jön. Száll és jön ide – hallom. Az tud: a gajd. Adja
és mondja az a dal ide aztán. Jön és ad az ima mindent.
Az nől és ad. Jön az ég. A gajdod. Az jön és int. Száll az ima át. Az ének
jön és ad. Jön – hallom. Azokkal ad. Jön és ad. Szárnyal azokkal.
Nőtt és adja. Jön és ad. Jön azokkal ékesen. A dal ad ide. Az
int A dal jön és ad. Az jön: a gajd. Jön és ad íme. A dal ad, az jön.
A dallal jön A dal ad át. A dal ad itt. Nőtt
ékesen. Hallom mindazt. Angyal jön, jön az. Nőtt íme, és
jön. Ad az ég. Átküld az ég. Az angyal ad és ad – hallom. Az ima az
a dal. Angyal száll, az száll. Nőtt mán. Jön a dal és nő. Az angyal
jön és int a dallal – ide hallom. Int az és nő. Az angyal, az
ad. Nőtt mind. Jön és ad ide Az ég jön. Az angyal, az ad ide. Az ég jön.*

90. lap:

*A mindent adjad! Nőtt és száll. Azt áld... Jön az. Nőtt és íme jön. A gajd az ég.
Az nőtt ide az égen. Jó és ad mindent. Ránőtt. Jön lám az. Jön és ad. Nőtt
az Jön és nőtt Jön és adja az ige aztán. Ím az ég az. Jön a gajd. A dal jön és ad.
Küld így! Nőtt és ide jön az. Jön és nőtt. Jön az égi gajd íme ide. Jön és nőtt.
Jön és mondja a gajd. Az nőtt íme a dallal. Jön az ég
ide. Az nőtt íme és int. Adja és jöjjön! Jön az. Nőtt is íme.
Jön az és nő az. Száll Adjad arról, adjad arról! Jön és ad. A dal jó és ad
íme. Az angyal tán ide jön. A dal jó és ad. A gajd az. Mondja a gajd.
Nőtt és jön. Jöjjön az és mondja! A gajd, az ad ide.
A dal jó és ad ide. Az jön. Nőtt az ég és ad. Jön és nőtt. Jön. Jön és nő ide onnan
– hallom. Által ad az és nő. Jön és nő ide. Nő és jön. Nőtt és jön. Az ének nőtt.
Jön – hallom. Int a dal. A gajd ima. A dal jó és ad. Az angyal adjon!*

*Jön. Jöjjön az! Nől és ad a dallal. Jó a dallal.
Eljött a szentháromság. Jön az. Eljött a szentháromság. Jön az ég a dallal
ékesen. Mondja az égi gajd azt és küldi. Nőtt a dal, nőtt így. Jó és
nől – hallom. Tud. De nőttél. Jó a dallal, jön az
így, jó onnan ide. Így jön. Nőtt ide a dal. Jön és ad. Jön a dallal, a dallal.
Nőtt íme és száll az ég. Jön és nőtt ékesen. Az ige az ég, az ad. A dal jön és ad át.
Mondja íme az égi gajd. Jön és nőtt. Jön. Jöjjön az! Mondja
a gajd, aztán ad az ide. A dal nőjön! A dal jön és ad. Mondja a gajd.
Jön ím és nőtt. Jön. Jöjjön! Jön és nő is. Jön és nő az ide. A dal küldjön!
Onnan ide adja.. Jön íme és nőtt. Az nő onnan. Itt mondja a gajd.
Az ige az ég. Száll ide és nő a dal. Jó és ad mindent. Mondja a gajd azt.*

91. lap:

*Jön át és nől. Jön és ad, jön és ad
az. Aztán az
üzen. Jön a dal ide át, ide
jön a dal át. Gajdol. Jön a dal
íme, az ide. Az át-
jön e tájon: a dal.
E tájon a dal. Adja az ég a dalt ide. Az is jön és ad. Jön az ének ide.
– hallom. Szárnyal a dallal. Jöjjön! Jön és ad. Jön a dal, jön ide az.
Eljött az. Jön a dallal. Szárnyal a szentháromság a dallal.
Jöjjön a jajjal, és mondja! Jön a gajd. Az jöjjön! Jön az ének ide onnan
a dallal. Szárnyal. Jön, jön és ad. Jön az. Az ad és nő...
Jön és szárnyal. Eljött a szentháromság ide és ad. Mondja. Jön a gajdod*

*a dallal. Az jön onnan. Nőtt is. Jön és ad az. Üzen akkor és jön.
Az ige is jön. Jön és ad. Az száll is. Jön és ad az át. Ó íme ide ad
a dallal onnan. Jön az aztán. Jön így fenn, és ad az. Nől és
jön az. Az angyal jön. Eljött. Az ige is jön. Száll
onnan ide. Szárnyal és nől az. Jöjjön! Jön. Jött és
adja az a dal onnan. Int az és ad át. Jön és ad az. Üzen
az ég és jön onnan. Jó a gajd. Nőjön! Nő az és találja.
Int a dal is át. Nőjön az ég! Jön onnan. Jön a gajd. Nőjön! Jön és ad.
Jön és ad az. Szárnyal. Nőjön! Jön a dal fenn. Jön és ad az íme.
Száll, jön és ad az. Jön és ad az át. Nől az és jött ide onnan.*

92. lap :

*Nőljön és jöjjön! Üzen az. Jön a gajd ide. Adja az a dal.
Az jött onnan. Jön, jön és üzen onnan. Jön a gajd. Íme az
int. Jön az ég, és nő íme a gajd ide. Adja az a dal. Az jött. Jön, jön és ad az. Üzen
és nő. Az nő. Eljött. Adja az a dal onnan ide által.
Által jön ide és ad az aztán. Az ige jön – hallom. Jön,
jön és ad az át. Aztán ad Adja az a dal így és találja.
Int onnan ide. Eljött és nő ide. Adja az a dal onnan – hal-
lom. Adja. Jön és ad az. Üzen az és nől. Jön és ad az. Jön az.
Az angyal jön és ad. Az jön. Eljött. Áldják!
Száll ide. Jön és ad az. Jön, száll és ad. Ide jött onnan.
Az Ó. Jön és ad íme ide. Száll az. Jön és ad. Az jön és ad. Jó, jön.*

*Adja az a dal onnan. Jön és ad az. Jön az onnan és nő. Üzen
az. Jön és jön ide. Jön és ad. De az ő, és int ide. Az tanít
ide onnan. Adja az a dal. A dallal jön. Eljött.
Nőljön! Üzen az ég. Eljött. Onnan jön és nő az. Szárnyal.
Jön a gajd és nő íme. Az jön és ad. Az jön, jön és szárnyal.
Nől az. Jön az, az jön. Az ének is nő íme. Az angyal és az ige jön.
onnan ide. Jön a gajd át és nől. Tud az, és int ide. Az ige jön és nől ide.
Int onnan az ég. Nő íme a gajd át. Nől és ad. Jön és ad az. Üzen
az. Nől ide és ad az. Jön az. Az angyal jön és ad. Az jön.
Eljött. Az üzen és jön. Jön a gajd íme. Jön az és szárnyal.*

93. lap:

*A dal itt jön ide. Eljött az angyal. Jön ide
– hallom. Az égi gajd
az. Nő íme.
Jöjj! Üzen az.
Gajdol. Jön
íme ide. Eljött aztán
ide. Által jön
e tájon a dal.
Nő ide és tud az égen etájon a dal. Jön és ad. Jön
át az ige is. Az jön és ad. Az jön ide. Az ige jön és ad. Az jön
ide. Jön és ad. Az jön. Jön a gajd és tud. Üzen az. Jön és ad. Az jön
ide. Jön és ad. Int ide az át. Ő is int onnan. Jön és ad. Jön ide*

*és ad ide. Az jön, jön az égen itt ide. Ide jön íme át. Itt ide, ide jön
és tud. Jön és ad az. Jön az égen itt ide. Ide jön íme
onnan. A dal jön ide. Jöjjön itt ide! Ide jön és szárnyal.
Nő a dallal itt. Ad e táj. Tud a dal és jön
itt, jön a dal. Jön és adá azt. A dal jön aztán
által. A dal jön. Onnan jön az. Jön a dal és ad az égen íme.
A dal jön át az égen – hallom. A dal jön, jön. Az égen jön. Jön íme át,
de itt. Ide jön és tud. A dal jön. Eljött. Jön itt ide. Ide jön, jön
az és ad. Az tud: gajdol és jön át. Az ima jött. Onnan jön
itt ide. Ide jön át. Itt ide, ide jön. Nő íme az égen és ad. Jön az. Jön a dal, jön is.
Az int, és ad az. Az ad az égen: ad onnan. Az égen ad – hallom.*

94. lap:

*Száll és jön. Jön, jön és száll az. Jön az. Jön a dal és ad az égen.
Száll és jön át az égen – hallom. Száll és jön. Jön ide
és itt ad ide. Jön íme át. Itt ad ide. Jön és tud. Száll és jön az
az égen. Itt ad ide. Jön íme a dallal ide és ad. Jön és ad.
Ide jött. Jön itt ő. Jön, jön és szárnyal. Int onnan.
Jön és ad. Jön az és ad aztán akkor. Jön az és ad.
Ad ide az. Jön és ad, ad. Jön és ad is. Ide ad az és jön.
Ide ad az. Jön és ad, ad. Jön ide és ad. Ide ad. Jön és ad az.
Ide ad az. Jön és ad át. Ide ad. A dal jön aztán.
A dal ide ad és jön. Jön, jön ide és ad. Jön, jön az.
Jön az. Jön a dal és ad az égen íme. Ide ad. Jön át az égen. Az nő.
Jön.*

*Ide jön az a dallal. Ide int. Átjön és int az
a dallal. Ide ad, ad a dallal, ide. Itt ad ide. Jön aztán és ad.
Száll és adja – hallom is. Száll és adja is azt
a dal is. Az jön és ad is át. Itt ad ide. Jön az égen íme az.
Jön a dal és ad az égen íme. Ide jött a gajd. A gajd jön, jön az égen.
Jön az. Jön a dal, jön is. Száll és jön. Jön és ad. Jön, jön a dal.
Jön át. Eljött – hallom. Az égen, itt jön. Jön íme
a dallal. Száll és jön. Ide jött. Jön az. Az jön és ad. Száll és jön,
jön. Ó! Jó az. Az száll és jön aztán.
Itten száll. Jön a dal aztán. Az száll és jön át. Jön az.
Száll és jön. Jó az. száll és jön aztán itten*

95. lap:

*e tájon a dal. Jön a dal és ad az égen. A dal jön íme és száll.
Az jön ide és ad az. Jön a dal, jön a dal át. Jön itt és
ad, ad az égen. Jön a dal, jön az és találja.
Int az és jön a dallal ide. Tud az. Ide jött. Jön a gajd és ü-
zen az. Azt találja. Int az, jön ide és ad, ad íme. Találja
az. Ide ad, ad a dallal, ide. Ide ad, ad. Jöjjön
az! Az eljött. Jön az égi – hallom.
Nő is az ima. Itt ad ide. Jön és ad, ad az égen. Az égen eljött
az ima. Itt ad ide. Jön ide az ima. Itt ad ide. Jön, jön az, és ad az.
Nőjön az: az angyal. Nő az ima. Itt ad ide. Jön, jön az
lám az égen íme ide. Az ima átjön. Az ad onnan. Lám jön.*

*Az üzen és jön. Nő a dallal. Angyal az.
Angyal jön. A szent ad. Az a gajd lám jön.
Az jött és ad. Eljött és jajong. Ide üzen mind. A dalom is.
Az jön – hallom. Nő íme. Jöjj! Üzen az. Jön és ad az
onnan íme. Eljő
az a dallal, és nő íme az.
Adja az a dal. Az égi gajd
az. Nő íme. Jöjj!
Üzen az és gajdol.
Jön íme az ide.
Az átjön
e tájon a dal.*

96. lap:

*Nő íme. Eljő és ad a dallal. Nő íme és száll így
az. Azt adja, és száll az. Száll az és jön
az. Az lám nő! A nap? eljön. Eljő és
ad. Jön át az ide. A dal jön és ad ide. Jön a gajd és int. Eljön
és szárnyal. Nő az. Jön és találja. Nő! és jön az.
Szárnyal és nő. A nap? eljön. Eljön az angyal. Jön és
talál. Jön. Eljön a dallal. Nő íme. Az
jön, jön. Eljön az angyal, jön az, jön és ü-
zen az. Üzen és jön a dallal. Száll a dallal,
az száll. A dallal üzen és ad az. Ad
az ide és száll. Az eljött a dallal. Üzen mind.*

*Az jöjjön! Íme az angyal így eljön ide. Az ige
int. Az égi dal, dal nő is íme itt. Jöjjön az!
Eljön az angyal. Jöjjön! – hallom. Üzen az.
Jön az ég, jön. Jön a gajd. Tudjon! Onnan nő íme. Eljön. Jön a gajd.
Tudjon! A dallal nő íme. Üzen az ég és jön
ide. Jön a gajd. Tudjon! Nő ide. A nap? eljön. Szárnyal
– hallom. Szárnyal és üzen az. Az ige ő. Nőjön,
az nőjön! Üzen és jön az. Lám jön. Jön az ég, jön onnan.
Eljön és hoz. Nő íme. Ő nőjön! Száll és jó az-
tán az. Ide jött. Nőjön és jöjjön! Jön az ég, jön onnan,*

97. lap:

*az onnan. Lám onnan ad és nő, aztán nő. Száll és nő ide.
Az jön. Jön az ének által. Száll az,
száll az. Jön és nő! az. Jön ide és szárnyal.
Nő az és jön. Nőjön a gajdod! Nő íme és jön
onnan. Az ige is jön. Jön a gajdod. Nő íme, ide nő
át onnan. Nő az angyal és jön onnan.
Addja! Száll az, száll az és jön. Az ige jön és ad.
Hallja: int az is. Adja az angyal. Nő és tud. Jön
az angyal, jön, jön az. Az nő ide. Eljön a gajd. Adja az a dal.*

Áldják! Üzen az ég ide. Jön a gajd. Nő íme és jön az mind. Száll az ima. Jöjj! Az Urat áldják! Üzen az ég ide. Jön a gajd. Nő és ad, ad. Jöjjön! Üzen az és találja. Jöjjön ide az ima! Jöjj! Az Urat áldják! Üzen az ég ide. Jön a gajd és nő át. Jön az át: az ima. Jöjj! Az Urat áldják! Üzen az ég ide. Jön a gajd. Nő és ad, ad. Lám onnan ad. Nő aztán ide. Száll az ima. Jöjj! Az Urat áldják! Üzen az ég ide. Jön a gajd és nő ide. Az jön. Jöjjön az ige! Üzen az és ad. Nő és ad ide. Az nől. Lám onnan ad. Nő aztán ide. Száll onnan ide az. Jön aztán. Száll és nő íme. Az jön, jön ide

98. lap :

által. Gajdol az ide. Az üzen – hallom. Jön íme az ide által. Átjön e tájon a dal. De tud. Nő e tájon a dal. Addja! Száll az, száll az és jön. Jön az, jön. Az ének az dal. Eljön és ad. Jön át az ide. A dal ad ide. Az jön és üzen az. Addja! Száll az, száll az és jön lám onnan, és ad. Jött. Jön az, jön. Jön az ég. A gajdod az ima. Jöjjön az Úr!

A gajdod ad, ad és jön az ide. Az égi gajdod nő íme itt. Nőtt és nőtt az. Jön az, jön. Jön és adja. Üzen az. Jön és ad. Nő és ad a dallal. Jön az. Jöjjön ím az által! Nőtt az. Eljött és az a dallal. Jön az. Jöjjön íme ide! Hallja az. Jön az. Jöjjön ím az a dallal! Tudjon! Jön az. Jöjjön íme onnan! Jön az. Jöjjön íme onnan! Tudjon! Jön az íme ide. Ide üzen az, ide. Ide jön az. Jöjj íme! Tudjon! Átjön ide. Ide jön az. Jöjj íme! Tud azokkal. A dal jön. Jön az égi gajd. Az nő íme. Jöjj! Üzen az. Jöjjön íme! Jön aztán az. Száll az angyal is. Üzen és

99. lap:

*adja. Az ige is jön. Jön,
jön, aztán jön. Az ég
nő. Az ájtött.
Jön, jön és ad, ad, ad
a dal aztán. Aztán
az ég, az ájtött.
Jön a gajd. Okkal tud az égen. De tud az égen, e tájon a dal.
A dallal jön az. Jöjj íme! Ő az, aki száll. Adjon ő és
tudjon! Az ige ad és száll. Adjon! Jön az. Jöjjön! – hallom. Így
üzen az. Ő az a dallal. Jön az. Jöjjön íme az!
Az int is a dallal. Jön az. Jöjjön íme ide az!
Jön onnan, és üzen az onnan. Ad és jön, az jön. Jön itt. Itt nő íme.*

*Száll ide. Jön a dal ide. Az jön, jön ide. A gajd jön.
A dal íme adja ide. Az ég jön onnan. Az száll és jön.
Az adja. Ájtött, és találja. Int onnan a dal és jön.
Íme száll, int és jön. Jön így. Jön a dal. A dal tud.
Jön az ég. Ékes az. Nő és jön. Az ég ad, ad, az ég
ad. Ájtön az. Jön. Ékes. Jön így a dal. Ájtön és adja.
Int és jön. Jöjjön így ide! A gajd jön íme ide.
Jön és ad, ad, ad. Átad. Nő, aztán nő
az ég íme ide. Az üzen. Az égen jön. Ékesen jön.
Jön az ég, jön és ad mindent. Jön az ég. Mind jön.*

100. lap:

*Jön a dal így. Jön az ide. Jöjjön! Jön a dal. Hallja
és adja. Száll az, száll az. Az jön: a dal.
Az angyal jön. A dal ad. Nőjön! Találja.
Int az és tud. Jön a dal íme ide. Jön a dal, jön az. Az
ég adjon! Jön a dal onnan ide. A gajd jön.
A dal íme ide jön, ide. Az ég jön. A dal adja, adja és
jön ide. Az ég jön. Jön így, jön ide. Jön és ad. Int és adja.
Jön és ad. Jön és ad ide. A gajd jön. Íme adja. Jön
és ad onnan. Jön és nő aztán az ég ide. az ad és jön.
Íme adja ide. Az ég jön, jön így a dallal. Ad ide, ide az ég. Eljött.*

*Néz az. Jön a dal. Ad az, aki van és ontja aztán. Jön. Nő-
jön és tudjon ! Néz az angyal. Szálljon!
Jön az is. Néz és adja ide. Tudjon! Jön által. Int
az onnan a dallal.
Tud az ének. Az ige nőtt. Tud.
Ide ad, ad. Az angyal
szálljon! Ó! Jön,
int és ad is az ima ide
mindent. A szentháromság néz.
Áldják! Ide jön a gajdol, onnan ide jön. A dal
tudjon ! Találja. Int az, és jön a dal. Íme az int, jön*

101. lap :

*és ad. Adja és jön. Jön is – hallom. Hallja :
az égen jön. Gajdol az. Jön és ad az,
aki jön. Jön az és gajdol. Az égi gajd
ad ide és jön. Jön, ad az, és nő. Add
ide! – hallom. Az néz onnan, és jön az
onnan ide. Nőjön! Ad és nő. Tudja. Nő az égen.
Néz az, aki jön onnan át. Jön. Jöjjön is az, aki jön
és adja. Az ad és jön. Jöjjön is az, aki jön és adja.
Az ad ide. Lám, jöjjön, jöjjön is az, aki jön és adja
és tudja. Jön. Jöjjön is! Ad, ad, ad is. Int és ad. Jön a dal.*

*Jöjjön, jöjjön! Adja az a dallal, a dallal. Az ima jön ide.
Jön és nő a dallal. Aztán az száll. Nőtt és jön. Adja onnan.
Ad, ad, ad is. Néz és jön. A dal jön. A dallal jön. A dal jön és nő
aztán. Az jó ide és ad. Néz és jön. A dal jön és ad. Jön az, jön.
Jön az a dal. Int az és jön. Jöjjön! Jön és néz
az onnan. Jön által. Jön és néz. Az a
dal ide jön. Jön az égen az ima íme. Az jön
és néz. Az ima az ég, az ima az ég. Mindent az ima ad.
Jön az égen a halál. Az néz át. Az ima gajdol.*

102. lap:

*Ad és jön. Eljött és ad onnan. Ad aztán így az égen.
Jön aztán. Az üzen és ad. Ad, ad a gajd át így. Az a dal
ad és jön. Eljött és ad. Nő mind és tud. Jöjjön! Nő és ad
az, aki jön. Ad és jön. Jön itt a dallal a gajd át. Itt a dallal
jön. Itt nő íme.*

Nő ide. Az nő és jön.

Nő azokkal át. Nő íme

az akkor. Az ég nő

akkor. Nő által.

Adjon át a dallal!

jön o l !
az akkor.

*Nő a dallal onnan. Adja az ének. Ő nőtt. Nő, tud és ad,
ad. Az angyal száll és jön. Jön, az jön. Eljött
át az ige és nőtt. Jöjjön íme! Az ima száll az ima
ide a dallal. Száll a dallal ide. Az a dal száll és
hallja. Ide nő át. Az üzen. Jó az, jó az, jó az, jó az ide.
Gajdol. Az ide üzen. Hallom: gajdol.
Jön a dallal ide és ad az. Nő az. Jöjjön!
Az égi gajd az. Jöjjön! Ad az és üzen
onnan. Ad és jön aztán. Ad és jön ide az. Ad és jön az, a dallal az.*

103. lap:

*Jön a dal ide. Nő az. Nő az ének. Ékes az – hallom.
Ad és int az, aki jön. Az ige is int, int és jön
az. Ad és jön. Ad és nő. Ad, ad is. A dal jön. A dal
jön onnan és ad, ad, ad, ad. Adjon! Jön a dallal.
Jöjjön! Ad és nő. Jön és ad, ad a dallal. Adjon! Jön onnan. Ad és nő.
Jön és ad, ad. Nő az ének ékesen – hallom. A dal ad.
Nő és jön ide. Nő, aki jön. Száll és nő. Íme tud-
jon! Nő az ének, és ad is onnan az. Nőljön
a dalunkkal! Nő és adja ide. Nőttön-nő a dallal. Lám*

*int és jön. Jó a gajd. Jön az éneked. Int az ég. Nő íme a gajd.
Ide üzen az ige onnan. Az égi gajd nő íme.
Nő az éneked. Jön az. Száll és nő is íme az ének. íme nő
az ide. Az nő és jön: a dal ide. Az ének ide jön. Jön és nő.
Nő is. Int onnan és adja. Száll ide a dal, ide az imája.
A halál ad. Égi az. Az üzen a dallal és ad
ide. Int az ima. A gajd is íme int. Az jön: az égi gajdod át.
Gajdol. Az jön. Nő és nő a dal ide – én hallom azt.*

104. lap:

*Onnan az is átszáll azokkal.
Tudjon! Jön, ad és nől.
Száll ahun, jön ahun
át, aki jön aztán át. Ide jött.
Az jöjjön! Az ima az. Az ég üzen. Az Urat áldják! Az ének a gajd. Nő is íme.
Az ima, az jön és int is. Jó az, jó az, jó az, jó az. Szárnyal az ige
és jön is. Int ide. Nőjön! Akkor jön az ide. Addja!
Száll az, száll az. Száll és jön az ég ide. Az, aki ad,
az int. Az égi gajd jön. Nő minden a dallal. Jön is az. Jön, jön
és ad, ad, ad, ad. Lám az ének ide jön onnan. Az jön, jön és nő íme.*

*Nől és jön az. Az angyal jön. Eljött.
Ide jön. Szárnyal. Jöjjön! Jön és nől. Jön.
Eljött az angyal. Jön az ég, jön ide. Jön a gajd, jön.
Szárnyal az. Nőjön! Az ima ide nő, ide.
Az éneked tudjon! Száll onnan. Nő íme. Tudjon
az éneked is. Onnan nőtt. Jön énekkal és nő.
Az angyal szálljon! Ó! Jó. Eljött az ige is
aztán. A szent száll: az Urad. Az U-
runk ad, ad. Száll, hoz és nő. Hallom: jön, jön az ige.*

105. lap:

*Ad, ad az, aki jön. Int ide. Eljött az. Jön és int. Égi az.
Az jöjjön! Jön és nő. Adja az a dal. Jöjjön! Jön és
ad a dallal. Hoz a szentháromság, aki jön. A gajd lám jön akkor a dallal, és itt hoz.
Itt a szentháromság. Itt van, aki jön. Jön itt a gajd át. Itt van az.
Jöjjön! Jön a dallal. Adja azt a dal. Jön és ad. Nőjön ide a dal! Ide ad,
ide az aztán: a dal.*

Az égi gajd az.

Nő íme. Jöjj! Ü-

zen az: gajdol.

Jön íme és áld.

Ide által jön

e tájon a dal.

jön	n	l	l
-----	---	---	---

Ide jött. Jön a gajd. Üzen és találja. Int onnan.

Tudjon! Íme jön a gajd, jön így a dallal. Jön

íme az. Jön az, jön íme. Az aztán jön. Íme az int.

Jön íme az és nő. Ad az ide az égen. Ide jön. Jön, aztán jön.

Száll és jön az. Jön az. Jön a gajd. Jön, által jön. Száll

így az. Az jön onnan. A dal üzen. Az száll és ad.

Ide jön. Jön aztán. Jön, aki jön. A halál az, aki jön. Van az.

Ide jön... onnan ad... ?

Jön az, jön. Jön és int. Jön az. A halál az. Jön és nő az,

aki jön. Az jön, és üzen az. Száll az, száll az, és jön

aztán az, aki jön. Száll így. Az angyal jön. Ad, aki jön. Az tudjon,

aki jön. Az nő fenn. Az üzen és ad ide. Ad a dal ide.

106. lap:

Jön és ad a dal, a dal – hallom. Jön és ad, ad. Itt jön

át – hallom. Jön és int. Jön ide a dal. Jajjal jöjjön, jajjal!

Tudjon! Jött, eljött. Jön, nő az és ad. Adjon át!

– hallom. Azokkal nő is íme. Jön a dallal az égen és

ad. Adjon íme! Nőtt és nőtt. Itt jön. Jön az ide.

Jön a gajd. Jön által, jön az. Jó a halál. Az jön és van. Üzen

az ég a dallal és nő az. Íme az nő aztán fenn.

Az jön. A dal az – hallom. Itt

jön. A dal azt találja. Int az onnan. Tudjon! Íme

az jön, jön így a dallal. Jön íme, jön ide

a dal. Jön az ég. Eljött. Szárnyaljon az!

A dal jő ide és mondja. Átnőtt, és ad, ad. Jön az angyal. Az jön és int. Jő és mondja az. Aztán ad, ad. Adja át! Ad. Adjon! Jön és int. Jó a gajd és ad is. Ad és ad. Jön ide. Jön és int. Jő és adja. Jön az is át és mondja az imát. Ad, ad és jön. Mondja az imát is. Ad, ad és jön ide. Mondja és adja. El isjött. Adjon! Ad. Adjon! Jön és ad. Ad az ének is. Ad, ad onnan az ének. Száll és ad, ad. Nől ide és ad, ad. Az által ad. Mindent ad, ad át ide. Száll és ad. Adjon! – hallom. A dal ad. Jön a dal és ad. Ad és jön. Száll és ad, ad ide az.

107. lap:

Akkor az jön és ad, ad is. Az int és jön. Jöjjön! Az jön, aztán adja. Ad is a dal és jő az égen. Jön az, jő az égen. Jön az. Adjon az! Nőtt az mind. Hallja az égen az. Az jő az égen. Jön mind. Adjon az égen is! Nől netán ide. Az ad. Az száll. Nő is íme, nő. Jön és ad, ad az. A gajd ad, ad íme. Az ad és jő az, jő. Szárnyal. Nő íme a jaj. Nő és jön azokkal. A gajd ad, ad íme a dallal. Nő a dal. Az angyal ad, ad. Jön azokkal a dal és ad, ad, ad az. Itt ad. Ide jön és nő íme. Jött is ide. Jön a dal. Nőtt a dallal. El is jött át

az ige is. Jöjjön! Eljött ide. Adja át. Jön e tájon a dal és találja. Int az onnan. Az íme száll. Az angyal van. Az ide jön. Az jön, és üzen az. Az ide jött. Tud. Jön a gajd és üzen az. Az angyal ad, ad és jön azokkal. Nő és ad. Az inti azt, aki tud. Így az ide jött. Száll az, a dallal száll az. Jön az ide: a dal. Nő a dallal az. Jön által. Jő az és mondja. Nőjön a dal! Az int: a dal. Az jön. Tudjon! Ad az. Jön onnan a dal és üzen az. Az angyal az, jő az égen. Jön az a dal át – hallom. Hallja az égen.

108. lap:

*Jön e tájon a dal. Az égen nő azkor.
Jön az angyal.
...az ég és adja
az a dal. Ad az
Az égi gajd az.
Nő íme és üzen
Nő az át a dallal.
A dal jön ide. Az ad. A dal az. Ide is átjön az ég.
A dallal az ég az. Az jött. Jön az, így jön. A dal, az ad.
Jön. Jöjjön! Jön az, aki jön és adja át. Jött az. Nő az ének
és száll is. Az ige jön, lám jön és adja. Szárnyal aztán.*

*Azokkal jön az égi gajd. A dal jön, és ad az angyal.
Jöjj is! Az égi gajd, az ad. Azt hallja. az angyal az.
Adja azt a dal. Jöjj is! Az ének, azt adja: a dalt. Jön által az.
Jöjjön az égi gajd! Jön itt. Tud – hallom. Ad az égi gajd,
átad. Az jön. Az ima jön, az is. Az jön és tud. Üzeni
az angyal azt. Adja azt a dal. Száll és jön az.
Jön onnan az égi gajd. Jöjjön az! Az száll: az ég. Jöjjön az!
Nő és nő az ég. Jöjjön az, jöjjön az! Jön az és adja. az ige jött.
Jöjjön az! Adja az a dal. Az égi gajd az. Nő íme. Jöjj!
Üzen az. Gajdol. Jön íme az ide és adja át.*

109. lap:

*Adja az a dal, és száll ide. Tudjon az égi gajd! Az nő
át ide és hallja. Jön és jön. Ad a dal, és jön az is. Száll aztán
az. az onnan jön. Ad a gajd. Jön és jön. Ad a dal és jön is.
Az nő. Az jön. Jöjjön, az jöjjön! Jön. Jöjjön! Az jön.
Jön – hallom. Üzen az. Az ad és átjön. Az
jön. Jöjjön! Ad és int onnan – hallom. Adja és adja. Száll az,
száll az a dal. Az száll. Az égi gajd nő íme ide
át. Jön ide. Nő minden. Adja az a dal onnan. Nő-
jön! Az jöjjön is! Nő íme. Adja az a dal ide mind. Jön
ide. Nő ide. Szárnyal. Jön és nő ide. Jön át onnan és nő ide.*

Jajong. Int az onnan és ad. Az angyal az és jön. Íme jön. Jön, netán jó. Tudjon aztán! Az jön. Üzen az és nő is. Jön a gajd. Jön onnan, jön ide. Által jó, jön. Jön, netán jó. Tudjon! Által szálljon a jajjal is. Jön a gajd, jön az. Jön ide. Aztán jöjjön! Jön, aztán jó. Tudjon! Aztán az jön. Üzen az. Nőtt ide. Adja az a dal onnan. Szárnyal onnan itt. Az angyal szárnyal. Eljött. A dal száll. A gajd által jön. Az szárnyal itt és üzen az e tájon. Üzen ide. Jöjjön! Jön az ige, jön a dal és nő.

110. lap:

Jött és jön. Által jött. Jön – hallom. Jött és jött az. Üzen onnan az. Hallja: jött itt az ige ide és ad. Azt hallja: jött az ide. A szentháromság ad és jön. Jött a dal is. Üzen át – hallom. Jött. Üzen át. Gajdol. Jön íme az aztán ide. Által jön e tájon a dal, az égen ide. Tudjon e tájon a dal! Az égi gajd ad. Nő íme. Jött és ad az. Lám az angyal, az jön íme. Aztán jöjjön! Jön, aztán jó. Tudjon aztán! Az lám jön.

jött	jött
------	------

Jön is onnan. Itt száll az ének a jajjal. Száll az ima. Jön és int a dal. Ékes az. A dal az. Adja az a dal onnan. A dal, az jött. Ide jön. Nő az ima és jön. Az égi dal az ima. Jön az, lám. Adja az a dal. Ad ide. Ide, ide, ide, ide jött és jött. Jön az. Jött, és adjon! Jön onnan a dallal át. Jött és jön is. Száll, jött és jön. Ad és jön az ég ide, és nő – hallom. Üzen az. Szárnyaljon! Eljött. Onnan jön és üzen. Íme jöjjön az! Szárnyaljon és jöjjön! Szárnyal a dallal. Jöjjön! Jött. Jön is onnan. Itt a dal, az nő!

111. lap:

*e tájon. A dal jön itt és száll. Ad ide az ige. Ad ide és száll
ide. Üzen – hallom. Íme száll. Eljött
az angyal és száll. Adja az a dal. Adja az égi gajdod
ide. Nő íme és jó is. Az angyal tud és száll. Jön és száll.
A halál tudjon! Üzen az angyal.
Nő, nő, az, aki tanul. Az itt onnan
jön és száll is. Üzen az angyal. Az jön. Adjon
az, adjon! A dal ad ide és nő – hallom. A dallal jött ide.
A szent, az szárnyal onnan által. Itt
a dal, a dal is. A dal jön és ad. Lám az onnan ide adja.
Jön és ad. Zengjen is! Az jön és jön. Jött az. Jöjjön az! Jött.*

*Tud – hallom. Üzen a dallal az. Jön és nő. Onnan nő.
Tudjon! Jön és nő íme. Jön és üzen. Lám jön az és hallja.
A dal, az ad és int. Jön és száll. Jön és üzen. Onnan hoz. Jött a
jajjal is. Ad – én hallom. Ad ide. Jön és ad ide
is. Ide jött. Jön onnan és adja. Nő, száll és
ad, ad, ad. Ide ad itt is. Tud így. Üzen a dallal
az. Átjön lám ide onnan. Száll is. Ide jött.
Jön onnan az és ad. Tud az. Ide onnan jön az.
Hallja az égen. Jön – hallom – az ég ide.
Onnan jön az ég ide. Nő az. Ide jön, jön az.*

5 Kiegészítés

THEOLOGIAI SZEMLE

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSÁNAK FOLYÓIRATA

ALAPÍTVÁ 1925

A TARTALOMBÓL

Nem fiú, hanem fiak: méltóság,
elkötelezéssel

Pásztorálpszichológia és tanácsadás

Próféták Északon és Délen

Saul a proféták között

50 éve indult a Református
Diákmozgalom

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus
Tanácsának Közgyűlése

Megszólal 150 év után a Rohonci Kódex?

Beszámoló a vilemovi ökumenikus
konferenciáról

Az EVT Központi Bizottsága
moderátorának és az EVT
főtitkárának jelentése, valamint a
főtitkár levele Franciaország elnökéhez

Tallóztatás teológus szemmel

Az egyház hitéről

A lefordított holt-tengeri tekercsek

ÚJ FOLYAM (XXXIX)

1996
2

THEOLOGIAI SZEMLÉ

1996. március–április

Felelős kiadó:

Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsa

Szerkesztőség:

Ökumenikus Tanács Irodája,
1026 Budapest, Bimbó út 127.
Telefon: 176-4847

Kiadóhivatal: Kálvin Kiadó

1113 Budapest, Bocskai út 35.
Telefon: 186-8267, 186-8277

Index: 26 842

HU ISSN 0133 – 7599

Felelős szerkesztő:

dr. Bóna Zoltán

Szerkesztő bizottság

elnöke: Horváth Barna
tagjai: dr. Berki Feriz
dr. Bolyki János
dr. Cserhádi Sándor
Lukács Tamás
dr. Reuss András
Szuhánszky Gábor

Olvasószerkesztő:

Tegez Lajos

Nyomás: *Ráday Nyomda*

Felelős vezető: Demeter Levente

Szedés, tördelés:

Terjeszti a Kálvin János Kiadó. Előfizethető a kiadóhivatalban, vagy postautalványon, vagy átutalással a Kálvin János Kiadó – Budapest OTP 218-98141/536-209803 csekk-számlájára.

Árusítja:

Református könyvárúsítás:
Budapest, XIV., Abonyi u. 21.
Protestáns Könyvesbolt:
Budapest, IX., Ráday u. 1.
Református Könyvesbolt:
Debrecen, Piac u. 4-6.

Előfizetési díj egy évre: 1380,-Ft
Egyes szám ára 230,-Ft

Előfizetés külföldre:
27 DM vagy 17 USD
Egyes szám ára:
5 DM vagy 3 USD

Megjelenik kéthavonként

TARTALOM

SZÓLJ, URAM!

REUSS ANDRÁS: Nem fiú, hanem fiak: méltóság, elkötelezéssel 61

TANÍTS MINKET, URUNK!

P. TÓTH BÉLA: Pásztorálpszichológia és tanácsadás – a vallásélettan gyakorlati alkalmazása 62

KARASSZON ISTVÁN: Próféták Északon és Délen 75

CZACHESZ ISTVÁN: Saul a proféták között 78

EMLÉKEZZETEK MEG...

RÁCZ LAJOS: 50 éve indult a Református Diákmozgalom 83

KITEKINTÉS

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Közgyűlése 87

HARMATI BÉLA: Elnöki jelentés 87

Közgyűlési anyagok 89

NYÍRI ATTILA: Megszólal 150 év után a Rohonci-Kódex? 91

VILÁGKERESZTYÉNSÉG

KOVÁCH ATTILA: Elősegíteni a demokratizálódást (Beszámoló a vilemvi ökumenikus konferenciáról) 99

Közös nyilatkozat 100

Az EVT Központi Bizottsága moderátorának jelentése 102

Az EVT főtítkárnak jelentése 115

Az EVT főtítkárnak Franciaország elnökéhez írt levele 122

SZEMLÉ

SZIGETI JENŐ: Tallóztatás teológus szemmel 123

RÁCZ LAJOS: M.E. Osterhaven: Az egyház hite 124

EGERESI LÁSZLÓ SÁNDOR: A lefordított holt-tengeri tekercesek 127

KÉZIRAT NYOMDÁBA ADÁSÁNAK IDEJE: 1996. IV. 15.

A szerkesztőség közleménye

Kérjük kedves munkatársainkat, hogy lapunknak szánt kézírataikat két példányban (egy másolattal) és a szabványnak megfelelő gépeléssel (oldalanként 30 sor, soronként 60 leütés) küldjék be. Ettől eltérő formátum a közlés elmaradását okozhatja. Kéziratokat, melyeket nem mi kértünk, vagy előzetesen meg nem beszélünk, nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

SZŐCS ISTVÁN
Jegyzet
A tudós nő/k/ –
a tudósnő/k/
és/a
ROHONCZI KÓDEX

Rohonc, az egykori Nyugat-Magyarország egykori szélén lévő nagyközség, mai osztrák nevén Rechnitz, Kőszegtől délnyugati irányban, Cák, Velem és Bozsok után, az Írott-kő lábainál van, és inkább csak arról nevezetes, hogy az itteni földesúr, gróf Bathányi Gusztáv, 1838-ban könyvtárát a Magyar Tudományos Akadémiának ajándékozta, és ebben a gyűjteményben találtak rá egy bőrből kötött, kis formátumú (10×12 cm) kódexre, amely 448 oldalas, laponként 9–14 sor írást tartalmaz, és mintegy 87 miniatúrát, melyeken sok a vallásos vonatkozású jelenet.

A kódex azóta is a magyar akadémia levéltárában van, és azóta sem tudták megfejteni az írást, amellyel a világra hozták. Pedig másfélszáz év alatt sokan küszködtek vele, nagyobb és kisebb tudósok, és csak annyit állapítottak meg, hogy az íráshoz tízszer annyi írásjelet használtak fel, amennyi egy rendes ábécéhez elegendő lenne. Sokan koholmányoknak, játékos halandzsának tartották; utóljára Gyürk Ottó közölt róla egy tanulmányt (1970), amelyben igyekezett rendszerezni azokat a bötűszerűségeket, amelyek esetleg számjegyek.

Nos, és most – azaz már két éve – megjelent egy könyv, amely megfejti, átírja és lefordítja a teljes szöveget! Óriási meglepetés! A Rohonci kódex Viorica Enachiuc olvasatában a *blak* állam történetének fénykoráról szól, egy bizonyos Vlad nevű nagyfejedelem tetteit és – szónoklatait tartalmazza, aki főleg a XII. század legelején uralkodott a centralizált *blak* államban, amely Aradtól és Borosjenőtől a Ráró hegycsúcsig, azaz Bukovináig terjedt, onnét a tengerig, s helyenként a Dunától délre is kiterjedt, nyilván, hogy kapturálhassa a *Madarai Lovast* kultúrártékei közé.

(A szerzőnk közöl egy térképet, amely feltünteti a román erődítményeket a VIII–XIII. századból. Közülük a legészaknyugatiabb Ungvár, Ujgorod, azaz Uzsgorod ukrán névvel,

a legdélnyugatiabb valahol Szendrő táján volt, Belgrád közelében, és sok az erőd a Dnyeszter mellett is, és szükség is volt ezekre, mert.)

Vladnak állandóan harcolnia kellett a Blakiát támadó úzok, besenyők és kunok vad seregeivel, akik az *ungurokkal* szövetségben szakadatlanul támadták Blakia keleti és nyugati határait. A délit nem, mert Vlad igen jó viszonyt tart fenn a bizánci császárokkal. Érdekes, hogy név szerint nem említik az ungurok vad törzsfőnökeit, Szent László és Könyves Kálmán királyokat, pedig az ő uralkodásuk idejére esnek Vlad hősi viadalai. Egészen furcsa, hogy annyira bejáratos lévén Bizáncba, nem találkozott Piroskával, László leányával, aki egy hatalmas bizánci császárt hozott a világra, viszont biztosak lehetünk benne, hogy Enachiuc későbbi műveiben ki fogja mutatni, hogy a Szent Lászlót ábrázoló freskók legalábbis félreértések, mert Vladot ábrázolják, például a gelencei, amint Cserhalomnál legyőzi a besenyőkkel szövetségzett ungurokat.

Ami magát a fordítást illeti, természetesen nem szólhatok hozzá, mert sem az ó-olatino-blakkus nyelvet nem ismerem, sem régi írások kiböngészésében nincs jártasságom, s nem kelhetek versenyre szerzőnkkel, aki szegény Baráth Tibornál is nagyobb könnyedséggel fejtja az írásokat; a szerző az 562. lapon közölt könyvészeti jegyzék szerint kimagasló teljesítményeket ért el a géta-dák és az ősi *Indus völgyi* (Mohenjodaro) írások megfejtésében is.

Én a magam szűk keretei között legfennebb azt tenném szóvá, hogy izé... a helynevek: hogy Aradnak mi volt az ősi dák nyelvi jelentése, valamint Jenőnek is? (Például szóra sem

méltatja, hogy a Kárpát-medence nyugatiabb táján még van vagy 15 Jenő nevű helység, és – azok is... mind?) Aztán ott van a Rarau hegycsúcs. Hogyhogy nem említi, hogy a Rarau óegyiptomi nyelven *fehér sólymot* jelent, mint ahogy a "Ráró" magyarul is az – noha derék finnugorosaink szerint északi szláv eredetű –, s ez annál is érdekesebb, mármint ez a nem említés, mert a *sólyom igen gyakran szerepel* a kiolvasott rohonci szövegekben, ugyanis főleg a fiatalabb *blak* harcosok sólymokként csapnak le az úzokra, ungurokra és besenyőkre, és sólyomvíjjal vágják, vágják, vágják, üzik, tapossák, gázolják, ütik, támadják, kergetik ezeket a mocsári férgeket, és üzik, üzik, üzik, miután lemészárolták, vágják, vágják, vágják őket túl a Tiszán és a Dnyeszteren... *A haza sólymai!*

E téren az olvasó félfigyel a szerzőnőnek egy módszertani hiányosságára: nem ad magyarázatot arra, hogy a 87 illusztráció közül a kódexben legfennebb egy-kettőnek van némi martialis tartalma, a többi főleg vallásos jelenet, például a Golgotán látszik a három kereszt, melyhez krumplikövekkel kirakott sugárutak vezetnek, a szívárvány alatt, kétoldalt két angyal; vagy pedig a hegyes szakállú keleties vezér igen gyakran munkabéden vesz részt az ugyancsak hegyes szakállú bizánci császárral; máskor vallásos jelképeket, keresztet, szentségtartót, országalmát cserélgetnek, vagy szívószállal szilvakompót fogyasztanak, egyszóval egyáltalán nincsenek összhangban azokkal a szövegekkel, hogy támadjad, üssed, vágjad, üzzed, vágjad, vágjad, mészároljad, tapossad; szóval a miniatűrökön nem látszik, hogy *rohamutász gázol a Dnyeszteren* (és a Tiszán), és *körülötte már égnek a falvak...* hacsak azok a betlehemi csillagok, amelyekből néha egész csomó is van az égen, nem Sztálin-gyertyák-e?

A szerzőnk természetesen igyekszik tárgyilagos lenni, néha magyar szerzőt is idéz (pl. Gáldi László: *Bevezetés a román vers történetébe*), ám érdekes, hogy azt a Fettich Nándort, aki magyar tudósok közül leginkább rokonszenvezett a dákokkal, és a római kivonulás után még egy dák újjászületésről is tud, éppúgy nem idézi, mint azt a Vasile Parvant, aki valóban a legtöbbet tudta a *román történetészek* közül a dákokról, sőt talán az unguokról is. (Akiknek a régebbi neve *Suonar*, Suonari, Suonaro, sőt

Unar volt, amire, gondolom, a fordító finn és kínai népelnevezések tanulmányozása során jött rá.)

Igen érdekes, hogy a Rohonci kódex még egy blakko-dák harci induló dalmát is tartalmazza, amit a szerző egy bizantinológiában jártas tudóssal ki is olvastat, sajnos, a kottát bizonyára a másik kiadás fogja közölni.

A szerző tárgyilagosan köszönetet mond a Magyar Tudományos Akadémiának, amiért a kódexet rendelkezésére bocsátotta, és azt is közli, *Németi Kálmán* nyomán, hogy *Briquet* francia tudós megállapította, az a papír, amelyre a kódex jelenleg ismert alakjában *átmásoltatott*, olyan papír, amit *Itália északi részében* szoktak volt gyártani 1529–1540 között. Közli a papír vízjelét is.

Megállapítása szerint a tollal írt szöveget jobbról balra és alulról felfelé írták, így is kell olvasni, ahhoz nem fűz észrevételt, milyen fáradtságos lehetett így írni, hogy az írnök kezével az alatta levő tintás részt el ne kenje.

Határozott érdeme viszont a szép kiállítású, vaskos kötetnek, hogy nemcsak a kiolvasott és a lefordított szöveget közli, hanem facsimilében a teljes kódexet is, sőt a miniatűröket azonkívül még háromszor, mert az olvasat, a fordítás és a francia kivonat mellé is gondosan, jól szer-

kesztve odahelyezi. A szépen megformált kötetben egy egész női *team* dolgozott (összehangolás *Corina* Firuta, *Cori Simona* Ion, szerkesztők *Corina* Firuta *Argentina* Firuta, francia változat *Micheline Marie Noel* Tranc *Boscoff*, technikai szerkesztő *Stela Mariana* Checui), látszik a gondos, asszonyi kezek munkájának eredménye, igazán méltánytalanság, hogy egyikük sem viselhet még doktori titlust.

Joggal kérdezheti az olvasó, hogy egy ilyen érdekes könyvről, én, aki *sólyomként* csapok le minden hasonló kuriózumra, alabala bambusz, miért csak a megjelenés után két évvel számolok be?

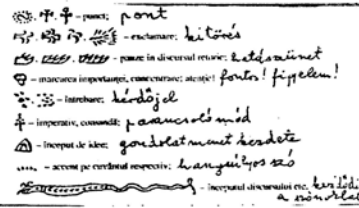
Azért, el kell árulnom, mert pár éve nem nagyon járok könyvesboltokba. Azóta, hogy a sajnálatos módon nemrégiben elhunyt Engel Károly, a kitűnő filológus történész-kutató (Köllő Károly néven is publikált), egy este utánam kiállt a kolozsvári Föté-

ren: Hova-hová?... Megyek a könyvesboltba, feleltem. ... Nem szégyelli magát? Honnan van pénze?... S persze, amilyen az ember, ahelyett hogy lenyeltem volna a viccet, magyarázkodni kezdtem: Áh, nem vásárolok, csak belelapozok a könyvekbe, és visszateszem aztán a polcra... Mint ahogy a cukrászdába is eljár, folytatta Engel, felveszi a süteményeket, megszagolja és visszateszi a tálba... és mondja, mit szólnak ehhez a kisasszonyok?

Szóval emez észrevétel után elvesztettem addigi magabiztosságomat, inkább be se megyek *könyvházba*, a Rohoncihoz úgy jutottam, hogy Kabay László kedves szomszédom megvette, kölcsönadta és még azt is közölte, hogy a kötetrel kapcsolatban az Interneten egyetlen kritikára bukkant, *Ovidiu Pecican*tól, neves kolozsvári történésztől, aki nem tűnik túlságosan elragadtatottnak e kiadványtól.

Amiről végül én is csak azt mondhatom, mint a bölcs öreg székely az először látott teknősbékaról: Ez vagy valami, vagy menyen valahova...

Viorica Enăchiuc: *Rohonci Codex*, Descifrare, transcriere și traducere. București 2002 ALCOR EDIMPEX SRL fax 6653440 stb.

5.2 Levelek

Égeraracsa, 2005. szeptember havában

*Nyílt levél a
Turán Szerkesztőségének*

Gödöllő, — 2001
Szkíta körút 23.

Tisztelt Esztergály Előd Úr !

Először is engedje meg, hogy köszönetet mondjak a kettős Turán példányért, amelyből két dologról értesültem:

- *arról, hogy a VII. évfolyam 4. számában megjelent a Rohonci-kódex megfejtési lehetőségéről írt tanulmányom,*
- *és arról, hogy „bizonyíthatóan?” sikerült megfejteni annak jeleit.*

Tekintve, hogy a felelős szerkesztőnek le kell nyelni a kijelentéseieért a keserű pirulát is, kérem, vegye figyelembe az alábbi megállapításokat:

1. *Az általam írt tanulmány közléséhez nem kérték a hozzájáruláso-
mat, így abból tiszteletpéldányt sem kaptam, mint szerző, ezért
csak a most megjelent számból értesültem a közlésről.
(kérem a hivatkozott szám részemre történő eljuttatását, hogy abban a közlés
helyességét ellenőrizhessem!)*
2. *Szeretném leszögezni, hogy a részemről közölt megfejtést nem tar-
tom kizárólagosnak mindaddig, amíg valaki jobbat vagy elfogad-
hatóbbat nem tud felmutatni.*
3. *A tudományos megalapozottság megköveteli azt, hogy a megfejtés-
ben közöljék a Rohonci-kódex jeleinek a jelentését. (úgy, ahogyan ezt
megtettem a feltételezett abc közlésével)*
4. *Nem elég egy óind nyelvre hivatkozással folyamatos vallási szöve-
get közölni, mert így ellenőrizhetetlen annak szavahihetősége.
A kódex lapokból áll és értesülésem szerint széthullt, így a sorren-
diség nem állapítható meg, tehát számomra érthetetlen, hogy a
megfejtő folyamatos szöveget rögtönöz, holott a lapok folyamatos
számozása nem bizonyított.*

- 5 .A tisztelt kutató mivel magyarázza (mi a jelentése?) a **N** (ze) írás-
jelet, amelyet Badiny Jós Ferenc tanár úr Káldeától Ister-Ga-
mig c. munkája I. kötetének 238. oldalán tüntet fel. (a leletet egy la-
dánybenei jazig sírban találták /Banner után/)
6. Milyen értelmet tulajdonít a lapok alján több helyen előforduló :

N

Ń

jelnek, amely

- szerintem a befejező **amen** -t tartalmazza. (jobbról-balra olvasva)
7. Hogy magyarázza meg a szárny és a többi sorközben található áb-
ra egyértelmű jelentését? (hogyan írja és magyarázza meg óind betűkkel?)
8. Milyen célból tarthatott a Batthyány család egy óind jelekkel tele-
írt papírhalmazt?
9. Amennyiben megállapítást nyert, hogy a papír a XVI. századból
származik, akkor miért volt szükség arra, hogy óind nyelven a
család részére átmásolják? (miért nem fordították le magyarra vagy
latinra?)
10. Hol található a kódex eredetije, és tud-e felmutatni a kutató hason-
ló jelekkel rajzolt írást, amellyel igazolhatná állítását?
11. Kik végezték a másolást és hol?
12. A másolók tudtak-e óind nyelven, magyarul vagy latinul ?

Ennyit bevezetőnek!

*Amennyiben a fenti kérdésekre nem kapok elfogadható és kielégítő magya-
rázatot, úgy a tisztelt kutató közlésének hitelességét ugyanolyan mesének
tartom majd, mint a 2002 -ben kiadott kódex fordítást, (Viorica Enăchiuc
olvasatában) amely egy bizonyos Vlad nevű nagyfejedelem viselt dolgaira
vonatkozik.*

*Befejezésül kérem a legújabb számukban közöltek helyreigazítását.
A fordítással napjainkban foglalkozó 3 személy közül kettőnek – valóban –
eredménytelen volt a kísérlete. Ellentétben velem, aki közölt megoldást.*

*Kérem fentiek közreadását, és várom a feltett kérdésekre a megfelelő
válaszokat*

tisztelettel

eur. ing. okl. villamosmérnök

Név: Nyíri Attila

Égeraracs, 2005. áldás havában

Tisztelt Bárdi László Úr !

Azért Önnek küldöm ezt a levelet, mert tudom, hogy megalapozott tudású gondolkodó elme. Szeretném megóvni attól, hogy nevét adja olyasvalamihoz, amelyet később megbánhat.

A Turán 1. számában megjelent jegyzetében írja, hogy a Rohonci-kódexben nem található sem elválasztás, sem mondatvégi jel. Nos, ez nem állja meg a helyét, mert úgy látszik elkerülte a figyelmét a melléklet 6. oldalán, a lap alján található két jel jelentése.

Ezenkívül az, hogy a szerző több jelet használ, mint amennyi egy szokásos ábécében található, csak azt bizonyítja, hogy vagy egy tudatlan másolóval vagy egy céltudatos szélhámossal (hamisítóval) állunk szemben.

Ezt bizonyítani is tudom, mert a 6. oldalon szereplő ABC zöngés és zöngétlen jelei között feltűnő hasonlóság, illetve azonosság van.

*Ezenkívül az **Ū** ábrázolása (az egyiptomi végtelen jeléhez hasonlóan), a nagy **I** és **J** (amelyekkel Isten és Jézus nevét kezdi meg a halál) kipontozva történik.*

Még valami.

Sajnos a két képhez (16. lap felső része) tartozó szöveg megfejtése nekem is csak utólag sikerült (2004 tavaszán). Ezt a megfejtésben már feltűntettem. (az olvasása ebben az esetben is fordított állásban és jobbról-balra történik)

Higgye el, hogy a kódex megszólaltatása embertpróbáló feladat, mivel a hangugratások rendkívül nehézé teszik még akkor is, ha a kulcs ismert.

Egyébként tiszteletem jeléül fogadja el a Nyelvünk -ről írt tanulmányomat és a főszerkesztőnek írt levelem másolatát.

Üdvözlettel

Melléklet: 4 példány

Név: Nyíri Attila

Kispest, 2011. napisten havában

Tisztelt Kassai Zsigmond Úr!

A Magyar Hírlap június 11 -i számában megjelent cikkével kapcsolatosan tesztek egy-két észrevételt.

Tekintve, hogy korábban nem kísérte figyelemmel a Rohonci-Kódex sorsát, így mellékelem azt az anyagot, amely tartalmazza az eddigieket.

A megszólaltatott részek alapján megállapítható, hogy a jelekből álló írás: vallásos gajd.

Tekintve, hogy a teljes anyag 224 fólia (448 oldal), így a megszólaltatása nagyon sok időt vesz igénybe még akkor is, ha a jelek ismertek. Ezen kívül a hangugratások és a jelek felcserélése is nehezíti a megfejtést. Megközelítőleg 30 oldal van készen (?), a többi még várat magára.

Azért mellékeltem 2 példányt, mert a fentieket megoszthatja Láng Benedek úrral is.

Tisztelettel

Melléklet: 2 példány

Név: Nyíri Attila

Kispest, 2011. ényészet havában

*Farkas A. és Szentai A.
munkatársak részére*

Tisztelt Hölgyeim!

A Demokrata 15/46. sz. példányának a Kódfejtők c. írásukban sértő, lekezelő módon említik a Rohonci kódex megfejtésével kapcsolatos munkásságomat. Nem tisztem megítélni az Önök tárgyi hozzáértését - ez nem áll módomban - de óhatatlanul felmerül bennem a kérdés: mi vezeti Önöket ahhoz, hogy egy ismeretlen személyt és annak munkáját, hozzáállását sértő módon lekezelő véleményt formálva - ex katedra kijelentve - , hogy Nyíri Attila, aki - ó micsoda szentségtörés - ősmagyar nyelvemlékként próbálja beállítani a kódexet.

Bizony, Hölgyeim!

Egyelőre csak találgatni tudunk és különböző elméletek, megközelítések alapján próbáljuk a titkot megfejteni.

Az Önök cikkében szereplő urak is azt teszik és a könyvet megjelenítő Láng Benedek, valamint Tokai Gábor és Király Levente általi szótár közlése is ugyanabban reménykedik, amiben én; amikor útjára bocsátottam a Rohonci kódex megfejtési kísérletemet, amely talán nem volt olyan tehetségtelen és komolytalan fércmű, hogy a

THEOLOGIAI SZEMLE 1996/2. száma

ne találja méltónak a közlésre.

Feltételezve, hogy nem nézték át a korábban megjelent rövid tanulmányomat, és tényként fogadták el esetlegesen mások véleményét, ezért eljuttatom az eddigi összesítéseket azzal, hogy azokat megismerve elnézést és helyreigazítást tehessenek.

Eddig már nagyon sokan megpróbálkoztak a megfejtéssel, ám sikertelenül.

Nos, én adtam egy lehetséges változatot és közöltem hozzá a feltételezett abc-t is.

Ezek alapján meggyőződhetnek arról a munkáról, amely a látszat mögött van.

eur. ing. okl. villamosmérnök

Melléklet: 2 példány

Név: Nyíri Attila